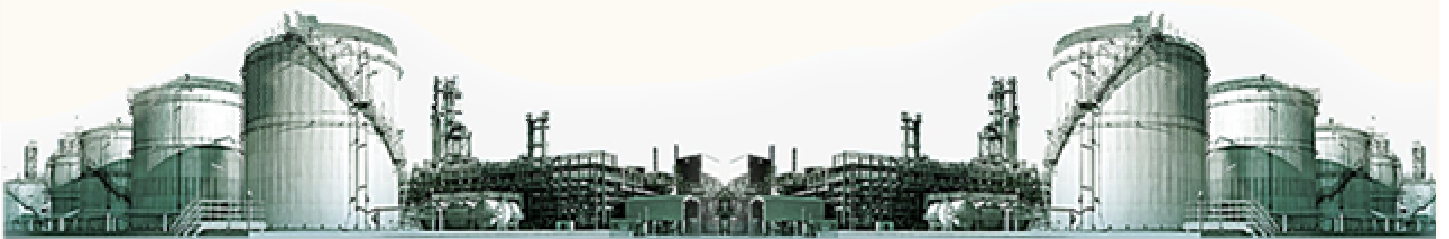

กรมโรงงานอุตสาหกรรม
DEPARTMENT OF INDUSTRIAL WORKS

รายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary Report)

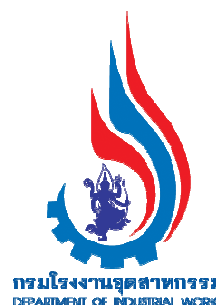

โครงการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน

ภายใต้คำใช้ง่ายในการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน

เสนอ

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

รายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary Report)

โครงการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพ
เพื่อรองรับการลงทุน ประจำปีงบประมาณ 2561

กองส่งเสริมเทคโนโลยีการผลิตและพื้นที่อุตสาหกรรม
กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

สิงหาคม 2561

รายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary Report)

โครงการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพ
เพื่อรองรับการลงทุน

ลิขสิทธิ์

กองส่งเสริมเทคโนโลยีการผลิตและพื้นที่อุตสาหกรรม

กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

75/6 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

เบอร์โทร : 0 2202 3957

เว็บไซต์ : gisweb.diw.go.th

จัดทำโดย

บริษัท ซีเอ็มเอส เอ็นจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด

68/95-96 ถนนพระรามที่ 2 ซอย 8 แขวงจอมทอง เขตจอมทอง กรุงเทพฯ 10150

โทรศัพท์ 0 2476 5058, 0 2476 5071, 0 2877 0394-7 โทรสาร 0 2476 7079, 0 2468 5719

เว็บไซต์ : www.cms.co.th

คำนำ

กรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้ริเริ่มดำเนินโครงการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาพื้นที่ที่เหมาะสมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยสำหรับการตั้งโรงงานอุตสาหกรรม (Industrial Zoning) ในจังหวัดต่างๆ ที่มีศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

ในปี 2561 กรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้รับงบประมาณเพื่อดำเนินโครงการฯ นี้อีกครั้ง และมอบหมายให้บริษัท ซีเอ็มเอส เอ็นจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด เป็นที่ปรึกษาในการดำเนินงานโครงการ โดยมีพื้นที่เป้าหมาย 3 จังหวัดในภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง ซึ่งปัจจุบันถูกกำหนดให้เป็นเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยศึกษาหาพื้นที่ที่เหมาะสมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยสำหรับการตั้งโรงงานอุตสาหกรรม (Industrial Zoning) จัดทำเงื่อนไข หลักเกณฑ์ และข้อกำหนดพื้นที่ส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อรองรับนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ในรูปแบบ Super Cluster และนโยบายสนับสนุน 10 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย (First S-curve and New S-curve) รวมทั้งจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมในพื้นที่ศึกษา 3 จังหวัด เพื่อเป็นแนวทางการจัดเตรียมพื้นที่รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ ตามยุทธศาสตร์ของประเทศและศักยภาพของพื้นที่ รวมทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล

รายงานผลการศึกษานับสมบูรณ์ของโครงการ ประกอบด้วย รายงานหลัก และรายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร มีเนื้อหาที่เป็นการสรุปภาพรวมของการดำเนินการโครงการและผลการดำเนินการตามข้อกำหนดและขอบเขตการจ้างที่ปรึกษา โครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน (ภายใต้ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน) ประจำปีงบประมาณ 2561

บริษัท ซีเอ็มเอส เอ็นจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด

สิงหาคม 2561

สารบัญ

หน้า

สารบัญ

สารบัญตาราง

สารบัญรูป

1.	สถานการณ์การพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ศึกษา	3
2.	การวิเคราะห์และคัดเลือกพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม	4
2.1	เกณฑ์และปัจจัยที่ใช้คัดเลือกพื้นที่ที่มีศักยภาพ	5
2.1.1	พื้นที่กลุ่มที่ 1 : พื้นที่ใหม่ที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาเป็นเขตอุตสาหกรรม	5
2.1.2	พื้นที่กลุ่มที่ 2 : พื้นที่เขตอุตสาหกรรมในปัจจุบันที่ยังมีพื้นที่ว่างคงเหลือสามารถรองรับอุตสาหกรรมเพิ่มได้	9
2.2	ผลการคัดเลือกพื้นที่ศักยภาพ	9
2.2.1	พื้นที่ที่มีศักยภาพกลุ่มที่ 1	10
2.2.2	พื้นที่ที่มีศักยภาพกลุ่มที่ 2	10
3.	การศึกษาความเหมาะสมของพื้นที่ศักยภาพ และเสนอแนะประเภทอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่	20
3.1	การศึกษาความเหมาะสมของพื้นที่ที่คัดเลือกเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม	20
3.1.1	ความเหมาะสมทางด้านเศรษฐศาสตร์	20
3.1.2	ความเหมาะสมทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม	20
3.2	การวิเคราะห์และคัดเลือกประเภทอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่ศักยภาพ	21
4.	การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมในพื้นที่ศึกษา	42
4.1	ปัจจัยที่นำมาพิจารณาจัดทำยุทธศาสตร์	42
4.2	เป้าประสงค์ยุทธศาสตร์	43
4.3	ประเด็นยุทธศาสตร์	43

5.	การประชาสัมพันธ์โครงการ และการมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	55
5.1	การประชาสัมพันธ์โครงการและรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาชน อุตสาหกรรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง _____	55
5.2	การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลการศึกษาโครงการ _____	55
5.3	การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์โครงการและเผยแพร่ผลการศึกษาโครงการ _____	56

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

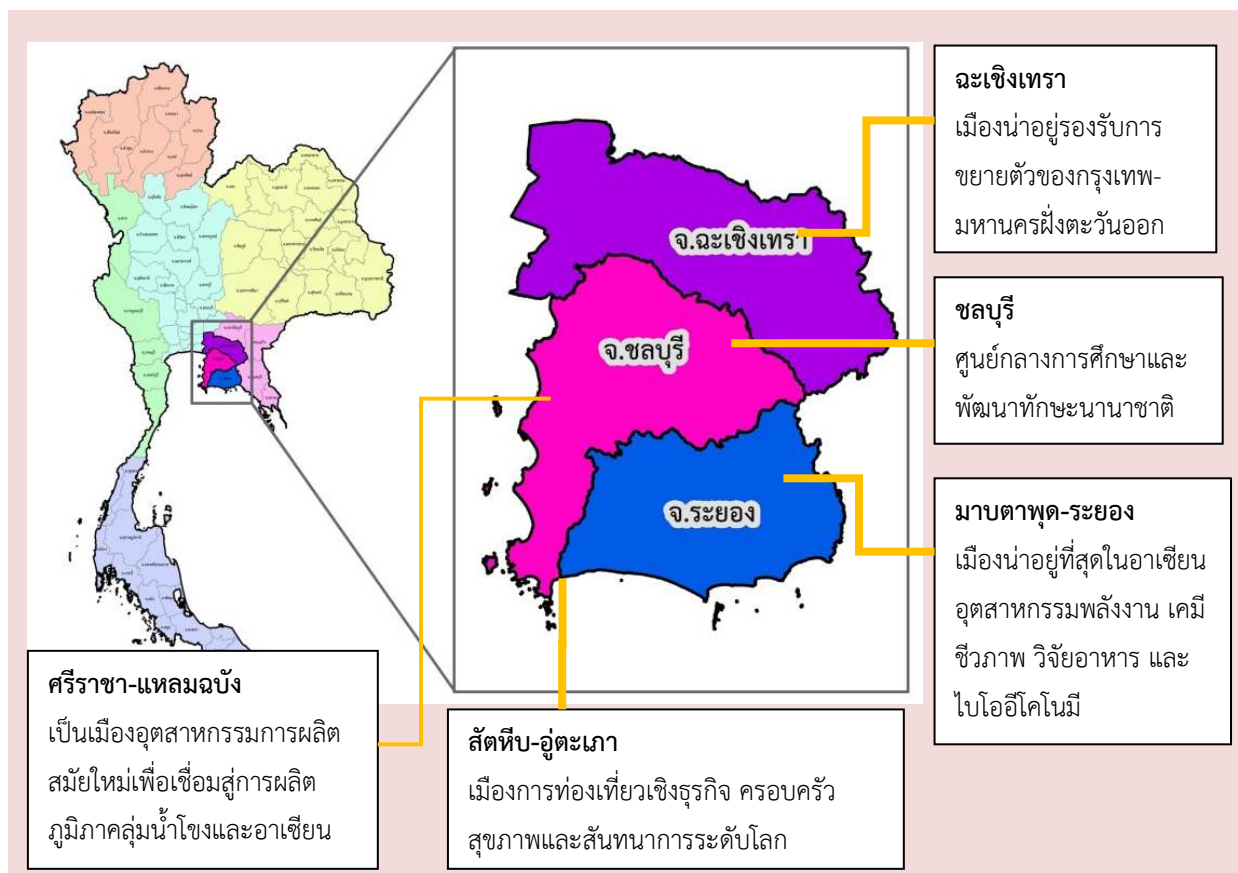
- 1 (ก) ปัจจัยที่นำมาใช้กันพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมในการนำมาใช้ประโยชน์ทางอุตสาหกรรมออก
(ไม่นำมาพิจารณาคัดเลือกเป็นพื้นที่ศักยภาพ) _____ 6
- (ข) ปัจจัยที่นำมาให้คะแนนพื้นที่ตามระดับความสอดคล้องกับเงื่อนไขของปัจจัยอื่นๆ _____ 7
- 2 ข้อมูลพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม กลุ่มที่ 1 จำแนกรายจังหวัด _____ 15
- 3 ข้อมูลพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม กลุ่มที่ 2 จำแนกรายจังหวัด _____ 17
- 4 ประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายที่เหมาะสมกับพื้นที่ศักยภาพ จำแนกรายจังหวัด
(ก) จังหวัดฉะเชิงเทรา _____ 25
(ข) จังหวัดชลบุรี _____ 30
(ค) จังหวัดระยอง _____ 36

สารบัญรูป

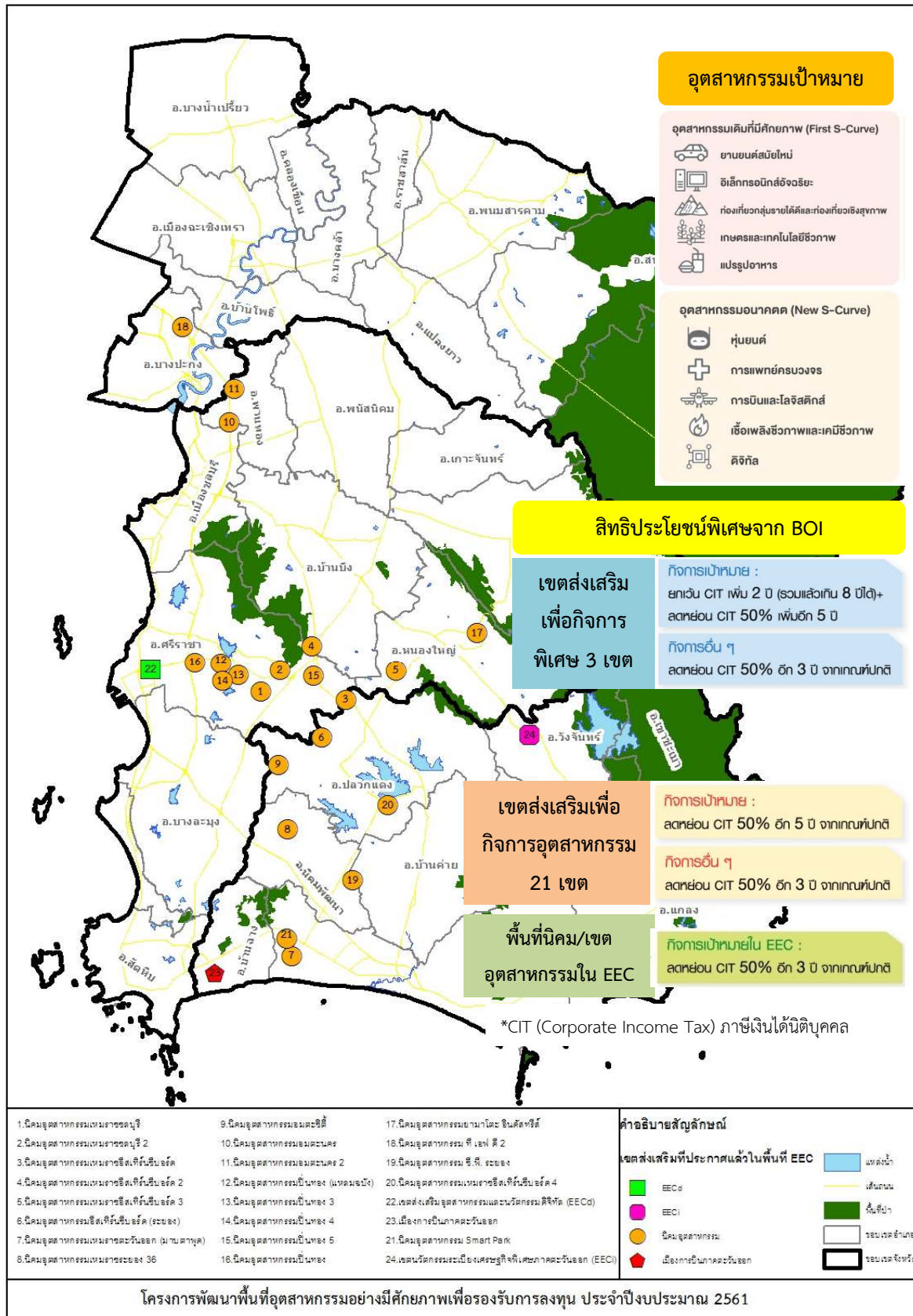
รูปที่		หน้า
1	พื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม กลุ่มที่ 1 _____	11
2	พื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม กลุ่มที่ 1 จังหวัดฉะเชิงเทรา _____	12
3	พื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม กลุ่มที่ 1 จังหวัดชลบุรี _____	13
4	พื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม กลุ่มที่ 1 จังหวัดระยอง _____	14
5	พื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม กลุ่มที่ 2 _____	16
6	กรอบการศึกษาวิเคราะห์และคัดเลือกประเภทอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่ศักยภาพ _____	22
7	กรอบแนวคิดในการคัดเลือกประเภทอุตสาหกรรม และการกำหนดพื้นที่ที่เหมาะสม _____	24
8	ประเภทอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่ศักยภาพใน 3 จังหวัด _____	41

รายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร

ในปี 2559 รัฐบาลกำหนดให้ 3 จังหวัดในภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง เป็นพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC) ต่อมาได้รับการประกาศเป็นเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ตามพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา 14 พฤษภาคม 2561 โดยมีเป้าหมายสำคัญในการส่งเสริมให้พื้นที่นี้เป็นเขตเศรษฐกิจการลงทุนพิเศษที่ดีที่สุดและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน

เพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว รัฐบาลได้ดำเนินการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ทั้งในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย การพัฒนาบุคลากร การวิจัย และการพัฒนาเมืองใหม่ ซึ่งรวมถึงการมีมาตรการจูงใจและการให้สิทธิประโยชน์แก่นักลงทุน และการเตรียมพื้นที่สำหรับรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไปสู่การใช้เทคโนโลยีขั้นสูง สร้างนวัตกรรม และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยได้มีการประกาศเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษแล้วจำนวน 24 เขต ประกอบด้วยเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ 3 เขต และเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมาย 21 เขต (ข้อมูล ณ 31 สิงหาคม 2561)

เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางของรัฐบาลในการเตรียมพื้นที่ที่จะรองรับการลงทุนอุตสาหกรรมในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก กรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งได้ดำเนินงานโครงการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุนในพื้นที่จังหวัดต่างๆ มาอย่างต่อเนื่อง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาหาพื้นที่ที่เหมาะสมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยสำหรับการตั้งโรงงานอุตสาหกรรม (Industrial Zoning) จึงได้คัดเลือกให้ 3 จังหวัดในภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา และระยอง เป็นพื้นที่ศึกษาสำหรับปีงบประมาณ 2561 นี้ และได้มอบหมายให้บริษัท ซีเอ็มเอส เอ็นจิเนียริง แอนด์ แมนเนจเม้นท์ จำกัด เป็นผู้ศึกษาโครงการ ซึ่งได้ทำการศึกษาหาพื้นที่ที่เหมาะสมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยสำหรับการตั้งโรงงานอุตสาหกรรม (Industrial Zoning) ที่มีความเชื่อมโยงและการเอื้อประโยชน์ระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรมในลักษณะ Cluster Linkage พร้อมทั้งจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมภายใต้แนวทางการอยู่ร่วมกันอย่างเกื้อกูลระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน (Symbiosis) ดังผลสรุปการดำเนินงานต่อไปนี้

1. สถานการณ์การพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ศึกษา

ด้วยพื้นที่ศึกษา 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง เป็นพื้นที่ที่ได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนาของภาคอุตสาหกรรมมาอย่างต่อเนื่อง ในปัจจุบันมีโรงงานอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการอยู่ในพื้นที่ 3 จังหวัดรวมกันมากถึง 9,596 โรงงาน โดยอยู่ในจังหวัดชลบุรีมากที่สุดจำนวน 4,820 โรงงาน รองลงมาได้แก่ จังหวัดระยองจำนวน 2,923 โรงงาน และจังหวัดฉะเชิงเทราจำนวน 1,853 โรงงาน โดยโรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีที่ตั้งอยู่นอกเขตพื้นที่ที่เป็นเขตอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรม เขตประกอบการอุตสาหกรรม สวนอุตสาหกรรม และชุมชนอุตสาหกรรม มีเพียงประมาณร้อยละ 18 ของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมดในจังหวัดฉะเชิงเทราที่ตั้งอยู่ในเขตอุตสาหกรรมเหล่านี้ ขณะที่จังหวัดชลบุรี และระยองมีสัดส่วนของโรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตอุตสาหกรรมประมาณร้อยละ 36 และร้อยละ 42.8 ของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมด ตามลำดับ

การที่โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ยังมีการรวมกลุ่มในพื้นที่เดียวกันค่อนข้างน้อย โดยมีเพียงประมาณร้อยละ 34 ของโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมดที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ 3 จังหวัด ทำให้หน่วยงานราชการไม่สามารถกำกับดูแลได้อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะในเรื่องการจัดการมลพิษและการจัดการของเสีย ซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญในพื้นที่และได้ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ประชาชนและหน่วยงานราชการบ่อยครั้ง

ในอนาคตจะมีการลงทุนอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นในอุตสาหกรรมเป้าหมายตามนโยบายและมาตรการส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ทำให้มีโรงงานอุตสาหกรรมเข้ามาในพื้นที่ศึกษามากยิ่งขึ้นซึ่งไม่เพียงแต่โรงงานอุตสาหกรรมหลัก 8 ประเภทเป้าหมาย (อีก 2 ประเภท คือ อุตสาหกรรมดิจิทัล และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เป็นอุตสาหกรรมบริการ จึงไม่อยู่ในข่ายที่

ก่อให้เกิดปัญหาเหมือนอุตสาหกรรมการผลิต) จะยังมีโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกันภายในห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมหลักเหล่านี้อีกหลายประเภทกิจการ โดยบางส่วนอาจเป็นอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้วในพื้นที่ที่พัฒนาปรับปรุงด้านการผลิตจนกลับเข้ามาอยู่ในห่วงโซ่อุปทานได้ ขณะที่อีกหลายประเภทจะเป็นอุตสาหกรรมใหม่ที่ตามมากับอุตสาหกรรมหลัก อาจทำให้สถานการณ์ปัญหามลพิษ และปัญหาการจัดการของเสียมีความรุนแรงขึ้น

ดังนั้น การศึกษาหาพื้นที่ที่มีความเหมาะสมทั้งทางด้านกายภาพ เศรษฐศาสตร์ สังคม และสิ่งแวดล้อมสำหรับการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรม รวมถึงการมีแผนพัฒนาและเตรียมความพร้อมให้กับพื้นที่ที่มีศักยภาพเหล่านั้นทั้งทางด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ระบบบริหารจัดการ และอื่นๆ จึงเป็นการส่งเสริมให้โรงงานอุตสาหกรรมมีการรวมกลุ่มกันมากขึ้น ก่อให้เกิดความสะดวกต่อการบริหารจัดการของหน่วยราชการ และสามารถควบคุมดูแลปัญหามลพิษและผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม นอกจากการคัดเลือกพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรมและส่งเสริมให้โรงงานในห่วงโซ่อุปทานเดียวกันมารวมกลุ่มกันในพื้นที่ศักยภาพเดียวกันแล้ว เพื่อลดภาระในการรองรับมลพิษในสิ่งแวดล้อมและใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ อุตสาหกรรมใหม่ที่จะเข้ามาประกอบกิจการในพื้นที่ยังมีความเชื่อมโยงกันทางธุรกิจกับกิจการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมภายในพื้นที่ด้วย ในการศึกษาและวิเคราะห์เพื่อเสนอแนะประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ควรส่งเสริมให้มีการลงทุนในพื้นที่ศักยภาพ จึงได้ดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมเป้าหมาย และนำข้อมูลประเภทอุตสาหกรรมในพื้นที่ศึกษาที่มีอยู่ปัจจุบัน ที่สามารถเชื่อมโยงในห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมหลักทั้ง 8 ประเภทมาร่วมพิจารณาในการเสนอประเภทอุตสาหกรรมที่ควรส่งเสริมลงทุนในพื้นที่ศักยภาพแต่ละแห่ง
2. กำหนดให้อุตสาหกรรมบำบัด กำจัดของเสียเป็นอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะทำการศึกษาหาพื้นที่ศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรมประเภทนี้เพิ่มอีก 1 ประเภทอุตสาหกรรม

2. การวิเคราะห์และคัดเลือกพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์และคัดเลือกพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม ได้ดำเนินการบนพื้นฐานการพิจารณาพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านกายภาพ ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านสังคม ด้วยการนำกลุ่มปัจจัยทั้ง 4 ด้านมาวิเคราะห์ร่วมกันโดยผ่านกระบวนการของระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System : GIS) โดยพื้นที่ที่นำมาวิเคราะห์หาศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม เป็นพื้นที่ 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 : พื้นที่ใหม่ที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาเป็นเขตอุตสาหกรรม

กลุ่มที่ 2 : พื้นที่เขตอุตสาหกรรมในปัจจุบันที่ยังมีพื้นที่ว่างคงเหลือสามารถรองรับอุตสาหกรรมเพิ่มได้

2.1 เกณฑ์และปัจจัยที่ใช้คัดเลือกพื้นที่ที่มีศักยภาพ

2.1.1 พื้นที่กลุ่มที่ 1 : พื้นที่ใหม่ที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาเป็นเขตอุตสาหกรรม

เกณฑ์ที่พิจารณาว่ามีประสิทธิภาพในการกลั่นกรองให้ได้พื้นที่ศักยภาพที่มีความเหมาะสมทั้งด้านกายภาพ สิ่งแวดล้อม เศรษฐศาสตร์ และสังคมในการรองรับอุตสาหกรรม มีดังนี้

เกณฑ์พิจารณา	เงื่อนไขที่นำมาพิจารณาพื้นที่
ด้านสิ่งแวดล้อม	ต้องไม่เป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม เช่น - ไม่เป็นพื้นที่ที่ควรสงวนและอนุรักษ์ไว้ ได้แก่ พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ พื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้น 1A 1B และชั้น 2 พื้นที่ชุ่มน้ำระดับชาติและระดับนานาชาติ - ไม่เป็นพื้นที่ที่มีความลาดชันสูง - ไม่เป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและวัฒนธรรม - ไม่เป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงที่จะเกิดภัยพิบัติ เช่น ภัยจากดินถล่ม ภัยแล้ง และน้ำท่วม
ด้านสังคม	ควรเป็นพื้นที่ที่ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางสังคม เช่น - ไม่ควรเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการเพาะปลูก - ควรเป็นพื้นที่ที่ถูกกำหนดให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินทางอุตสาหกรรมอยู่แล้ว หรือมีโรงงานอุตสาหกรรมอยู่ในพื้นที่ข้างแล้ว - มีที่ตั้งอยู่ห่างจากชุมชนพอสมควร - ไม่อยู่ใกล้กับสถานที่ที่มีความอ่อนไหว เช่น ชุมชนระดับเทศบาล ศาสนสถาน สถานที่ราชการ สถานพยาบาล สถานศึกษา โบราณสถาน แหล่งประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง - ไม่เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อความปลอดภัยและความมั่นคงของชาติ เช่น ไม่เป็นพื้นที่ทางทหาร ไม่เป็นพื้นที่ใกล้แนวสายส่งไฟฟ้าศักย์สูง
ด้านกายภาพ	ควรเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะทางกายภาพเหมาะสม เช่น - เป็นพื้นที่ราบหรือมีความลาดเอียงน้อย - ไม่เป็นพื้นที่ในเขตปลอดภัยในการเดินอากาศ
ด้านเศรษฐศาสตร์	ทำเลที่ตั้งของพื้นที่เหมาะสมแก่การตั้งโรงงานอุตสาหกรรม ดังนี้ - อยู่ห่างจากเส้นทางคมนาคมขนส่งสินค้า เช่น ใกล้ถนนสายหลัก ท่าเรือ หรือสถานีรถไฟ - อยู่ในพื้นที่ที่มีความพร้อมทางด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เช่น แหล่งน้ำใช้อุตสาหกรรม ไฟฟ้า แนวท่อก๊าซธรรมชาติ เป็นต้น - อยู่ใกล้กับแหล่งวัตถุดิบ รวมถึงธุรกิจบริการและอุตสาหกรรมที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานเดียวกัน (นำมาประกอบการพิจารณาในขั้นตอนการคัดเลือกประเภทอุตสาหกรรมที่เหมาะสม)

สำหรับปัจจัยที่นำมาพิจารณาคัดเลือกพื้นที่ ได้ผ่านการประเมินความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญตามหลักการของวิธี IOC (Index of Item-Objective Congruence) จำแนกเป็น 2 กลุ่มปัจจัย โดยปัจจัยในแต่ละกลุ่มและค่าน้ำหนักความสำคัญของแต่ละปัจจัย แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 (ก) ปัจจัยที่นำมาใช้กันพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมในการนำมาใช้ประโยชน์ทางอุตสาหกรรมออก (ไม่นำมาพิจารณาคัดเลือกเป็นพื้นที่ศักยภาพ)

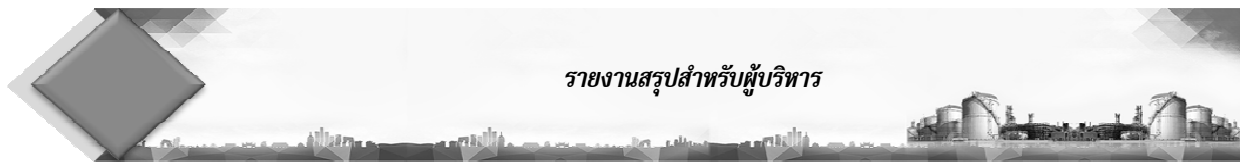
ปัจจัย	รายละเอียด	ระยะห่างที่กันออก	หน่วย
เขตทางหลวง		≤ 100	เมตร
แนวเขตรถไฟ		≤ 100	เมตร
เขตเดินสายไฟฟ้าแรงสูง		≤ 100	เมตร
เขตทหาร	จากแนวเขตรั้ว	$\leq 1,000$	เมตร
เขตปลอดภัยในการเดินอากาศ	เขตปลอดภัยในการเดินอากาศสนามบินอุตะเภา		
ชุมชน (เขตเทศบาล)	จากแนวขอบเขต	$\leq 1,000$	เมตร
พื้นที่อ่อนไหว	สถานพยาบาล สถานศึกษา ศาสนสถาน สถานที่ราชการ และแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงตามรายชื่อของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	$\leq 1,000$	เมตร
พื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย	พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าพื้นที่อุทยานแห่งชาติ พื้นที่เขตอนุรักษ์ป่าชายเลน		
พื้นที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ	ชั้น1A ชั้น1B ชั้น2		
พื้นที่ชุ่มน้ำ	พื้นที่ชุ่มน้ำระดับชาติและนานาชาติ		
พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม	พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมพญา-บางละมุง		
พื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม	พื้นที่เสี่ยงสูง		
พื้นที่เสี่ยงดินถล่ม	พื้นที่เสี่ยงสูง		
พื้นที่เสี่ยงแล้ง	พื้นที่เสี่ยงสูง		
ความลาดชัน	ความลาดชัน 35 % ขึ้นไป		
แหล่งน้ำผิวดินที่สำคัญ		≤ 100	เมตร

ตารางที่ 1 (ข) ปัจจัยที่นำมาให้คะแนนพื้นที่ตามระดับความสอดคล้องกับเงื่อนไขของปัจจัยนั้นๆ

ปัจจัย	ค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัย	เหตุผล	เงื่อนไขการให้คะแนนความเหมาะสมของพื้นที่	คะแนน
พื้นที่ที่ถูกกำหนดให้ใช้ประโยชน์ด้านอุตสาหกรรมตามผังเมือง	4	เพื่อให้ที่ดินที่ถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่อุตสาหกรรม ได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ ลดปัญหาการเข้าใช้พื้นที่ดินที่เหมาะสมในการใช้ประโยชน์ด้านอื่น โดยเฉพาะพื้นที่ที่เหมาะสมกับการเกษตรกรรม หรือนันทนาการ	ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า	5
			ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจและอุตสาหกรรมทั่วไปที่ไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม	4
			ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม	3
			ที่ดินประเภทชุมชน	2
			ที่ดินประเภทอื่นๆ	1
ความหนาแน่นของอุตสาหกรรมในพื้นที่	2	เพื่อให้อุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นใหม่ กับอุตสาหกรรมที่มีอยู่เดิมพึ่งพาและเชื่อมโยงกันทางธุรกิจและบริการ	หนาแน่นมากกว่า 1.5 แห่ง/ตร.กม	5
			หนาแน่นระหว่าง 0.5-1.5 แห่ง/ตร.กม	3
			หนาแน่นน้อยกว่า 0.5 แห่ง/ตร.กม	1
พื้นที่ที่มีศักยภาพด้านเกษตรกรรม	3	พื้นที่ที่มีศักยภาพด้านเกษตรกรรม ไม่เหมาะต่อการพัฒนาเป็นพื้นที่อุตสาหกรรม	ศักยภาพด้านเกษตรกรรมต่ำ	5
			ศักยภาพด้านเกษตรกรรมต่ำ-ปานกลาง	4
			ศักยภาพด้านเกษตรกรรมปานกลาง	3
			ศักยภาพด้านเกษตรกรรมปานกลาง-สูง	2
			ศักยภาพด้านเกษตรกรรมสูง	1
แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง	2	พื้นที่ใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยวไม่เหมาะต่อการพัฒนาเป็นพื้นที่อุตสาหกรรม	ระยะห่างมากกว่า 2 กิโลเมตร	5
			ระยะห่าง 1-2 กิโลเมตร	3
			ระยะห่าง 0-1 กิโลเมตร	1

ตารางที่ 1 (ข) (ต่อ)

ปัจจัย	ค่าน้ำหนักความสำคัญ ของปัจจัย	เหตุผล	เงื่อนไขการให้คะแนนความเหมาะสมของพื้นที่	คะแนน
ถนน (เส้นทางถนนปัจจุบันระดับ 1- 4 หมายเลข + เส้นทางถนนในอนาคตตามแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน EEC)	2	พื้นที่อุตสาหกรรมควรอยู่ในโครงข่ายการคมนาคมขนส่ง หรือมีระยะทางไม่มากเพื่อความสะดวกในการดำเนินกิจการ ลดต้นทุนการขนส่งขณะเดียวกันลดผลกระทบที่เกิดจากการเดินทางและขนส่งสินค้าของ	ระยะห่าง 0-1.0 กิโลเมตร	5
			ระยะห่าง 1.0-5.0 กิโลเมตร	3
			ระยะห่างมากกว่า 5.0 กิโลเมตร	1
สถานีรถไฟ	0.5	โรงงานอุตสาหกรรม	ระยะห่าง 0-5 กิโลเมตร	5
			ระยะห่าง 5-25 กิโลเมตร	3
			ระยะห่างมากกว่า 25 กิโลเมตร	1
ท่าเรือ	0.5		ระยะห่าง 0-5 กิโลเมตร	5
			ระยะห่าง 5-25 กิโลเมตร	3
			ระยะห่างมากกว่า 25 กิโลเมตร	1
แหล่งน้ำผิวดิน	2	เพื่อลดโอกาสในการแย่งชิงน้ำใช้จากชุมชน ขณะเดียวกันก็ป้องกันมลพิษที่ระบายออกจากโรงงานอุตสาหกรรมปนเปื้อนสู่แหล่งน้ำ	ระยะห่างมากกว่า 2 กิโลเมตร	5
			ระยะห่าง 1-2 กิโลเมตร	3
			ระยะห่าง 0.1-1 กิโลเมตร	1
ความลาดชันของพื้นที่	1	พื้นที่ลาดเอียงน้อยสามารถพัฒนาเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมได้ง่าย	ความลาดชัน 0-5 %	5
			ความลาดชัน 5-15 %	3
			ความลาดชัน 15-35 %	1

2.1.2 พื้นที่กลุ่มที่ 2 : พื้นที่เขตอุตสาหกรรมในปัจจุบันที่ยังมีพื้นที่ว่างคงเหลือสามารถรองรับอุตสาหกรรมเพิ่มได้

พื้นที่กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีความพร้อมทางด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่สามารถรองรับอุตสาหกรรมใหม่ได้ เนื่องจากทั้งหมดเป็นเขตอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีการพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมบ้างแล้ว แต่ยังมีพื้นที่ว่างคงเหลือสามารถรองรับอุตสาหกรรมเพิ่มได้ เกณฑ์ที่นำมาใช้พิจารณาคัดเลือกพื้นที่ที่มีศักยภาพจึงกำหนดเพียงเกณฑ์ด้านขนาดพื้นที่ว่างคงเหลือ ซึ่งจะต้องมีเนื้อที่ว่างติดต่อกันขนาดไม่น้อยกว่า 200 ไร่

2.2 ผลการคัดเลือกพื้นที่ศักยภาพ

การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ในการรองรับอุตสาหกรรม (กลุ่มที่ 1) ได้ใช้วิธีการ Potential Surface Analysis (PSA) ซึ่งเป็นกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลทางกายภาพของพื้นที่ศึกษา เพื่อให้ทราบว่ามีบริเวณใดของพื้นที่ศึกษาที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม หรือมีข้อจำกัดที่ส่งผลต่อการพัฒนาเชิงกายภาพ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. แบ่งพื้นที่ศึกษา ออกเป็นตารางกริด (grid)
2. นำปัจจัยกลุ่มที่ 1 (ตารางที่ 1(ก)) มาเป็นเงื่อนไขในการกรองเอาพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมออกจากการพิจารณาในลำดับต่อไป
3. นำปัจจัยกลุ่มที่ 2 (ตารางที่ 1(ข)) มาให้ค่าคะแนนแต่ละตารางกริด โดยนำคะแนนที่ได้แต่ละปัจจัยคูณกับค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยนั้นๆ แล้วรวมคะแนนที่แต่ละกริดได้รับในทุกปัจจัย โดยใช้เทคนิค Sieve Analysis ในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) ในการประมวลผลและคัดกรอง ทั้งนี้ คะแนนรวมของแต่ละตารางกริด จะแสดงถึงระดับศักยภาพของพื้นที่ในการรองรับอุตสาหกรรม
4. แบ่งระดับความเหมาะสมของพื้นที่ในการรองรับอุตสาหกรรม ออกเป็น 5 ระดับตามคะแนนที่ได้รับจากการประเมิน ดังนี้

พื้นที่ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด	(Most Suitable)	80-100	คะแนน
พื้นที่ที่มีความเหมาะสมมาก	(Suitable)	70-80	คะแนน
พื้นที่ที่มีความเหมาะสมปานกลาง	(Moderate Suitable)	60-70	คะแนน
พื้นที่ที่มีความเหมาะสมน้อย	(Less Suitable)	1-60	คะแนน
พื้นที่ที่ไม่มีความเหมาะสมหรือพื้นที่กั้นออก (Restrictive Area)			

5. คัดเลือกพื้นที่ที่มีความเหมาะสมระดับมากถึงมากที่สุด หรือพื้นที่ในกริดที่ได้รับคะแนนรวมตั้งแต่ 70 คะแนนขึ้นไป ให้เป็นพื้นที่ที่มีความเป็นไปได้ในการรองรับอุตสาหกรรม

6. ตรวจสอบขนาดพื้นที่ที่ได้รับการคัดเลือกแล้วคัดเลือกเฉพาะพื้นที่ที่มีขนาดพื้นที่เกินกว่า 200 ไร่ติดต่อกัน ให้เป็นพื้นที่ที่อยู่ในข่ายว่ามีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม

7. ตรวจสอบการใช้ประโยชน์ที่ดินในปัจจุบันของพื้นที่ที่ได้รับการคัดเลือกตามข้อ 6. และสภาพแวดล้อมโดยรอบพื้นที่ เพื่อทวนผลการประเมินคะแนนความเหมาะสมของพื้นที่ในปัจจัยต่างๆ โดยการเข้าสำรวจพื้นที่ในภาคสนาม

8. คัดเลือกพื้นที่ที่ผ่านการทวนผลการประเมินที่มีคะแนนความเหมาะสมตั้งแต่ 70 คะแนนขึ้นไปให้เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม

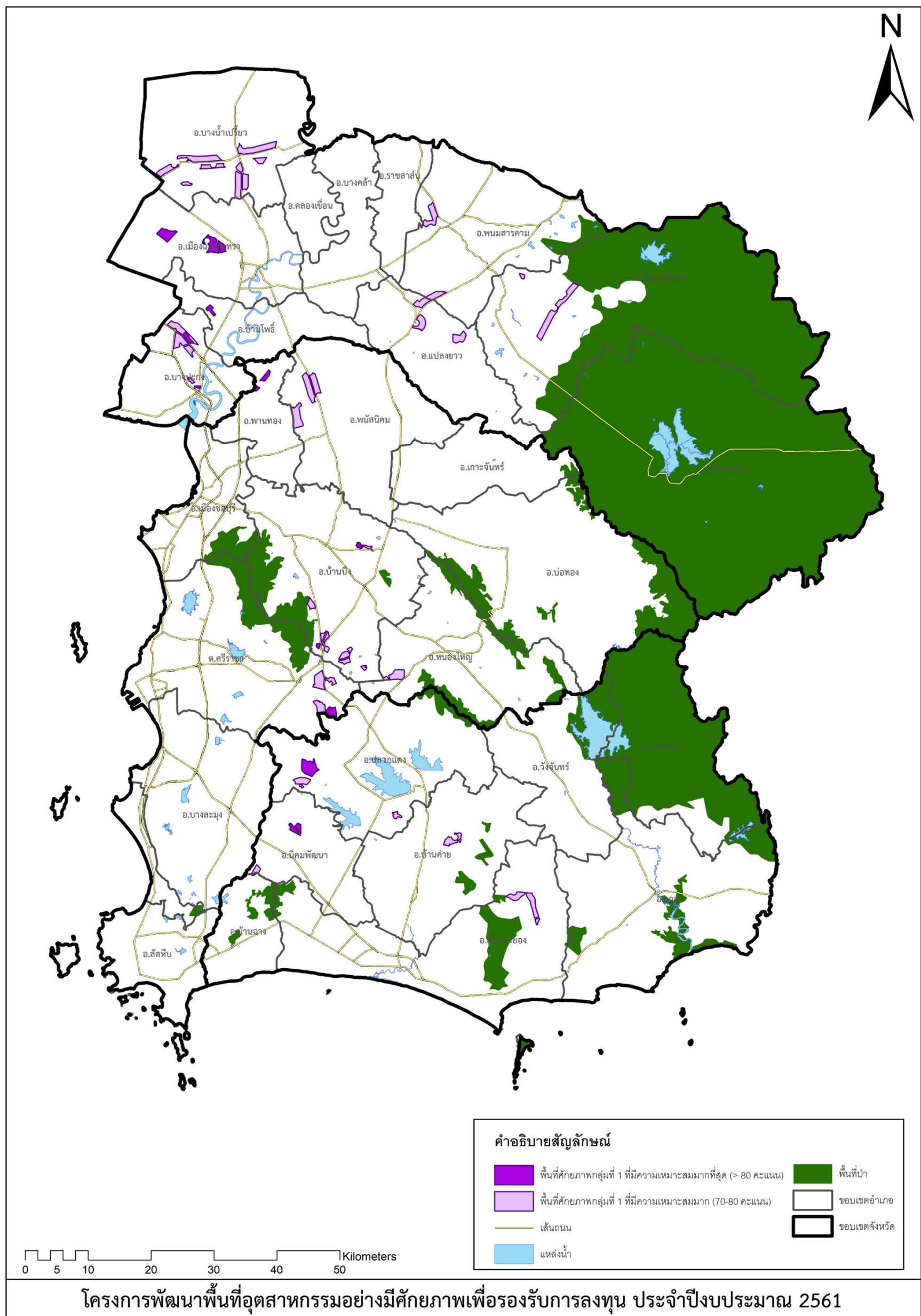
2.2.1 พื้นที่ที่มีศักยภาพกลุ่มที่ 1

พื้นที่ใหม่ที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาเป็นเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม มีจำนวน 58 พื้นที่ (ดังรูปที่ 1) โดยอยู่ในจังหวัดฉะเชิงเทรามากที่สุด จำนวน 26 พื้นที่ รองลงมาอยู่ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 22 พื้นที่ และจังหวัดระยอง จำนวน 10 พื้นที่ (แสดงดังรูปที่ 2 ถึง รูปที่ 4 ตามลำดับ) โดยแต่ละพื้นที่ศักยภาพมีคุณสมบัติดังนี้

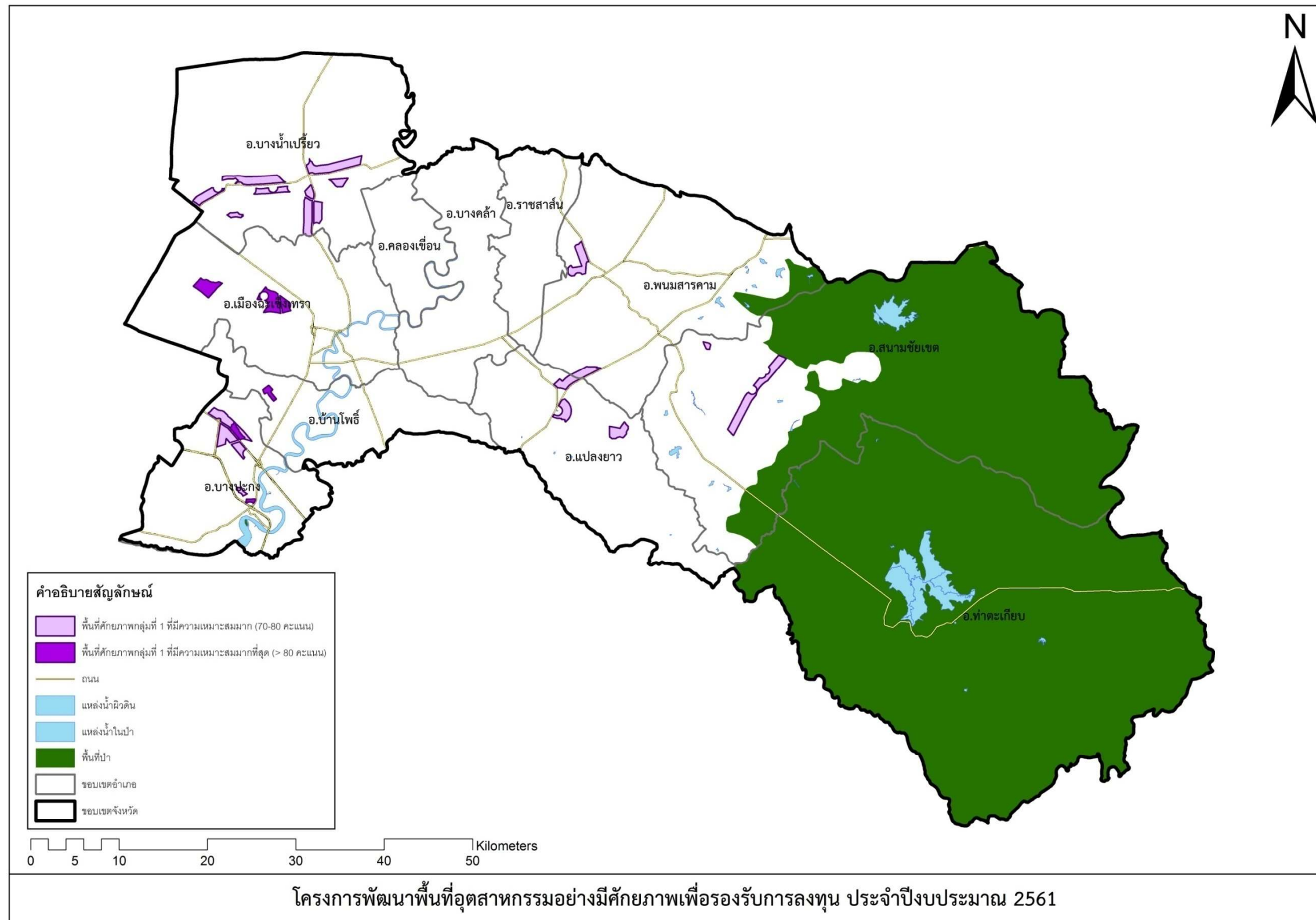
- (1) เป็นพื้นที่ที่ได้รับคะแนนความเหมาะสมตั้งแต่ 70 คะแนน หรือเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมระดับมากถึงมากที่สุด
 - (2) มีขนาดพื้นที่ต่อเนื่องกันตั้งแต่ 200 ไร่ขึ้นไป
 - (3) การใช้ประโยชน์พื้นที่ปัจจุบันไม่เป็นอุปสรรคต่อการรองรับอุตสาหกรรม
- โดยรายละเอียดของพื้นที่ศักยภาพที่คัดเลือกได้ทั้ง 58 พื้นที่แสดงดังตารางที่ 2

2.2.2 พื้นที่ที่มีศักยภาพกลุ่มที่ 2

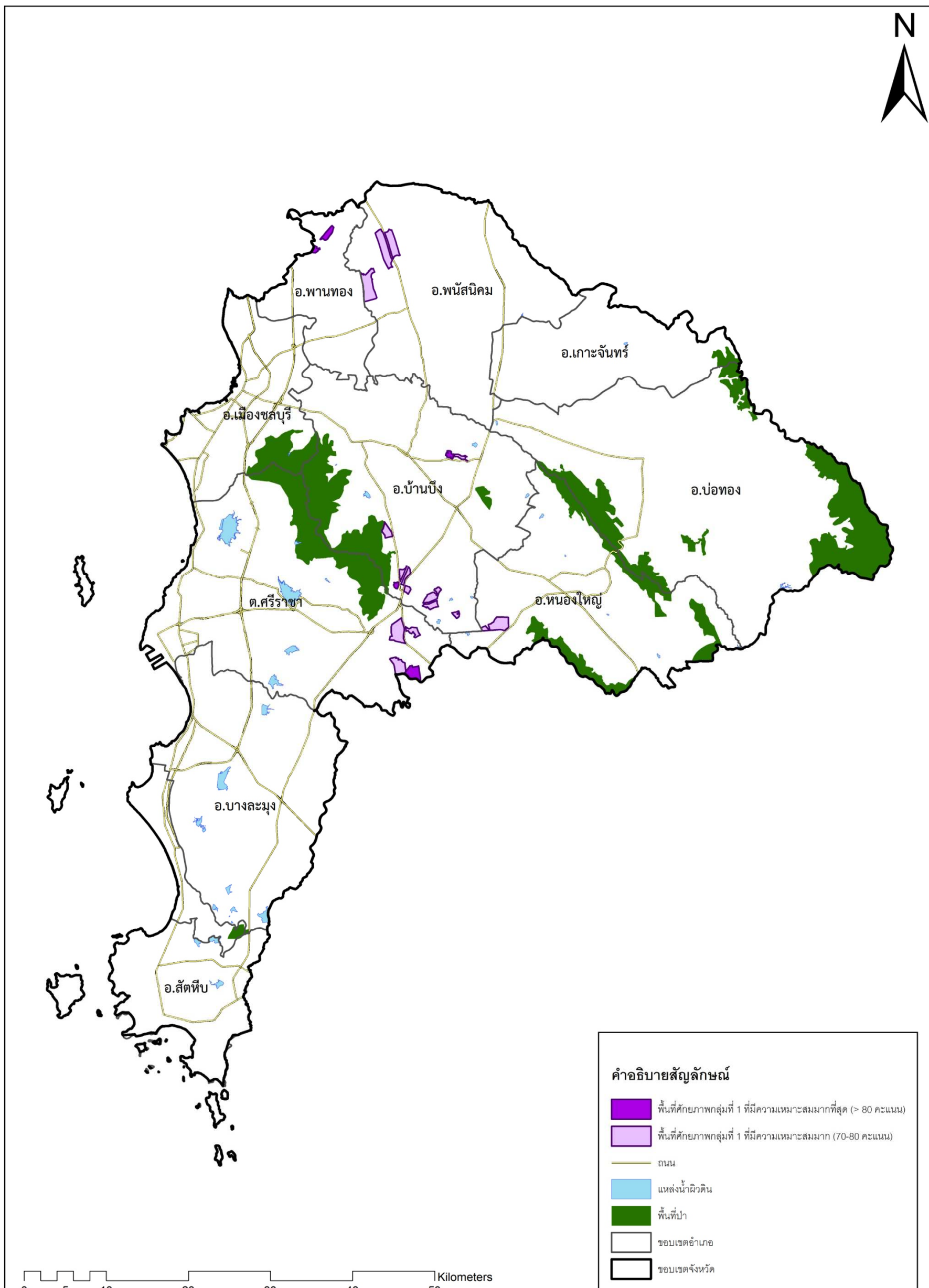
พื้นที่เขตอุตสาหกรรมในปัจจุบันที่มีการพัฒนาเป็นโรงงานอุตสาหกรรมแล้วบางส่วน แต่ยังมีพื้นที่ว่างคงเหลือสามารถรองรับอุตสาหกรรมเพิ่มได้ เมื่อนำมาถ่วงกันกรองโดยใช้ปัจจัยด้านขนาดพื้นที่ว่างคงเหลือที่สามารถรองรับอุตสาหกรรมเพิ่มเติมได้จะต้องมีเนื้อที่ติดต่อกันไม่น้อยกว่า 200 ไร่ ปรากฏว่าในพื้นที่ศึกษามีเขตอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรมจำนวน 16 พื้นที่ โดยอยู่ในจังหวัดระยองมากที่สุด จำนวน 8 พื้นที่ รองลงมาอยู่ในจังหวัดชลบุรี 5 พื้นที่ และจังหวัดฉะเชิงเทรา 3 พื้นที่ สำหรับรายชื่อและตำแหน่งที่ตั้งของพื้นที่ศักยภาพในกลุ่มที่ 2 แสดงดังรูปที่ 5 ส่วนข้อมูลของพื้นที่แสดงดังตารางที่ 3

รูปที่ 1 พื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม กลุ่มที่ 1

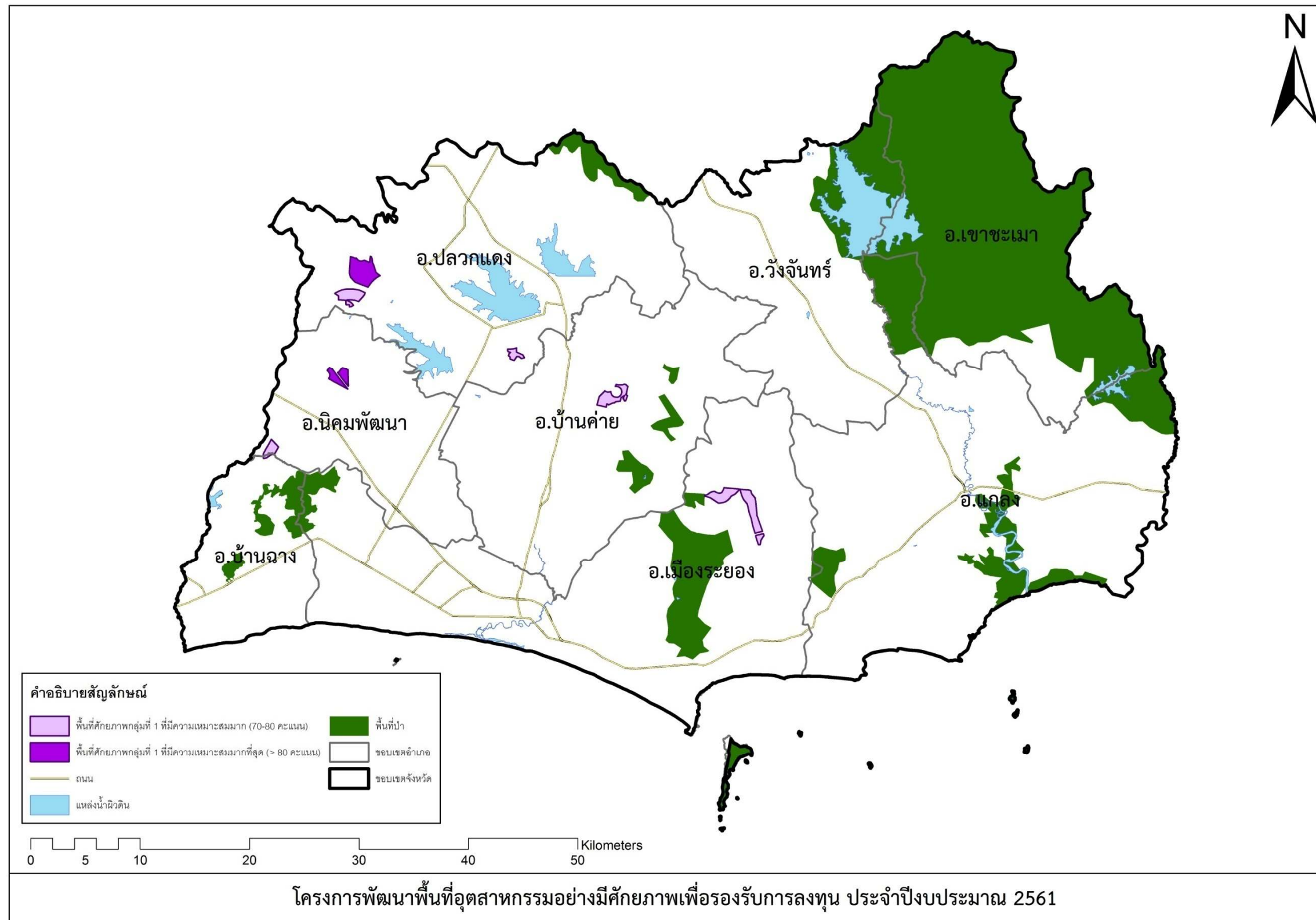

รูปที่ 2 พื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม กลุ่มที่ 1 จังหวัดฉะเชิงเทรา

โครงการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน ประจำปีงบประมาณ 2561

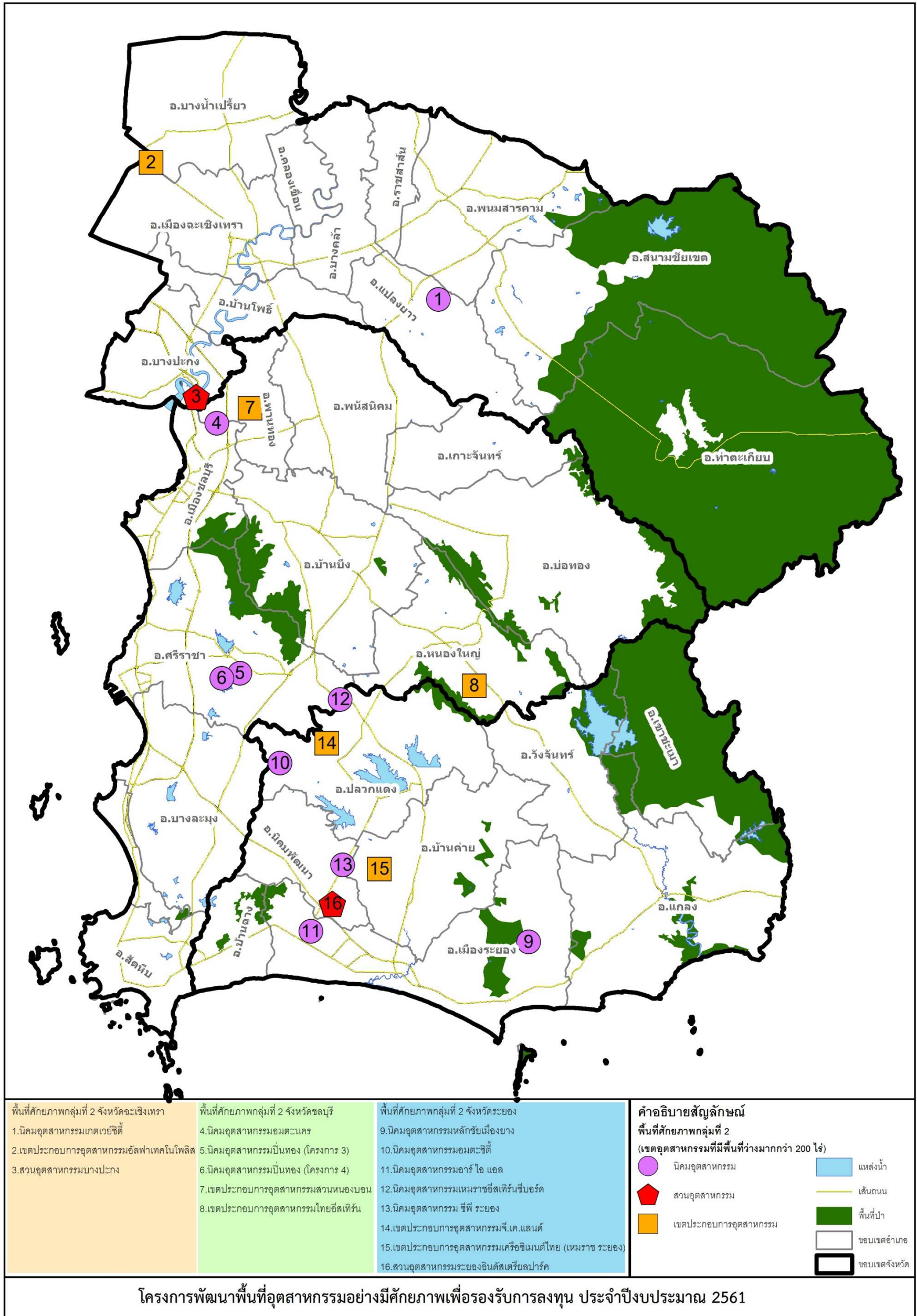
รูปที่ 3 พื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม กลุ่มที่ 1 จังหวัดชลบุรี

รูปที่ 4 พื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม กลุ่มที่ 1 จังหวัดระยอง

ตารางที่ 2 ข้อมูลพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม กลุ่มที่ 1 จำแนกรายจังหวัด

อำเภอ	จำนวนพื้นที่ ศักยภาพ	ตำบลที่ตั้ง	ขนาดพื้นที่ ศักยภาพรวม (ไร่)
จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวนพื้นที่ศักยภาพ 26 พื้นที่ ขนาดพื้นที่ศักยภาพทั้งหมด 41,025.18 ไร่			
1) บางน้ำเปรี้ยว	9	บางน้ำเปรี้ยว โพรงอากาศ และศาลาแดง	14,997.83
2) บางปะกง	7	ท่าสะพาน อำเภอบางปะกง บางสมัคร พินา และหนองจอก	6,309.96
3) บ้านโพธิ์	1	เทพราช	1,935.01
4) แกลง	3	แกลง และหัวสำโรง	5,988.33
5) พนมสารคาม	1	เมืองเก่า	2,461.49
6) เมืองฉะเชิงเทรา	3	คลองอุดมชลจร และวังตะเคียน	4,004.05
7) สนาขัยเขต	2	คูยวมี่ และลาดกระทิง	5,328.31
จังหวัดชลบุรี จำนวนพื้นที่ศักยภาพ 22 พื้นที่ ขนาดพื้นที่ศักยภาพทั้งหมด 20,640.55 ไร่			
1) บ้านบึง	11	คลองกุ่ม และหนองอิฐ	4,902.93
2) พนัสนิม	3	วัดหลวง และหน้าพระธาตุ	7,249.77
3) พานทอง	2	เกาะลอย	992.38
4) ศรีราชา	4	เขาคันทรง	5,297.05
5) หนองใหญ่	2	หนองเสือช้าง	2,198.42
จังหวัดระยอง จำนวนพื้นที่ศักยภาพ 10 พื้นที่ ขนาดพื้นที่ศักยภาพทั้งหมด 10,579.05 ไร่			
1) เมืองระยอง	3	สำนักทอง	3,617.08
2) นิคมพัฒนา	2	พนานิคม	460.08
3) บ้านค่าย	1	หนองบัว	1,625.14
4) บ้านฉาง	1	สำนักทอง	778.45
5) ปลวกแดง	3	มาบยางพร และแม่น้ำคู้	4,098.29

รูปที่ 5 พื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม กลุ่มที่ 2

ตารางที่ 3 ข้อมูลพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม กลุ่มที่ 2 จำแนกรายจังหวัด

พื้นที่เขตอุตสาหกรรม**	ที่ตั้ง	พื้นที่ประกอบการเป็นเขตอุตสาหกรรม (ไร่)			พื้นที่จัดสรรเพื่ออุตสาหกรรมจำแนกตามการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน (ไร่)		จำนวนโรงงาน (แห่ง)
		พื้นที่ทั้งหมด	พื้นที่ส่วนกลางและอื่นๆ*	พื้นที่จัดสรรเพื่ออุตสาหกรรม	เข้าใช้ประโยชน์แล้ว	ยังไม่ได้เข้าใช้ประโยชน์	
จังหวัดฉะเชิงเทรา							
1. นิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์ซิตี้	ตำบลหัวสำโรง อำเภอบางปะกง	5,153	1,795	3,358	2,974	384	129
2. เขตประกอบการอุตสาหกรรมอัลฟาเทคโนโลยีส์	ตำบลบางเตย ตำบลวังตะเคียน ตำบลคลองนารีน้องเขต อำเภอมะขาม	1,329	329	1,000	4	996	1
3. สวนอุตสาหกรรมบางปะกง	ตำบลท่าข้าม อำเภอบางปะกง	500	125	375	10	365	1
จังหวัดชลบุรี							
4. นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร	หมู่ 1 ถนนบางนา-ตราด กิโลเมตรที่ 57 ตำบลคลองตำหรุ อำเภอมะขาม	15,567	5,532	10,035	9,547	488	855
5. นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง (โครงการ 3)	ตำบลหนองขาม ตำบลบึง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี	1,561	547	1,014	737	277	81
6. นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง (โครงการ 4)	อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี	653	163	490	55	435	7
7. เขตประกอบการอุตสาหกรรมสวนหนองบอน	หมู่ที่ 2 ตำบลพานทอง อำเภอบางพลี	765	190	575	25	550	9
8. เขตประกอบการอุตสาหกรรมไทยอีสเทิร์น	199 ตำบลเขาชัย อำเภอนนทบุรี	737	180	557	57	500	4

ตารางที่ 3 (ต่อ)

พื้นที่เขตอุตสาหกรรม**	ที่ตั้ง	พื้นที่ประกอบการเป็นเขตอุตสาหกรรม (ไร่)			พื้นที่จัดสรรเพื่ออุตสาหกรรมจำแนก ตามการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน (ไร่)		จำนวน โรงงาน (แห่ง)
		พื้นที่ทั้งหมด	พื้นที่ส่วนกลาง และอื่นๆ*	พื้นที่จัดสรรเพื่อ อุตสาหกรรม	เข้าใช้ประโยชน์ แล้ว	ยังไม่ได้เข้าใช้ ประโยชน์	
จังหวัดระยอง							
9. นิคมอุตสาหกรรมหลักชัย เมืองยาง	ถนนต้นกระบก-เกษตรศิริ ห่างจาก ทางหลวงหมายเลข 3 (ถนนสุขุมวิท) กิโลเมตรที่ 244 ระยะทางประมาณ 7 กิโลเมตร ท้องที่ตำบลสำนักทอง อำเภอเมือง	2,211	550	1,661	166	1,495	3
10. นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้	มีพื้นที่ครอบคลุม 2 จังหวัด คือ จังหวัด ชลบุรี และจังหวัดระยอง	8,634	4,777	3,857	2,138	1,719	336
11. นิคมอุตสาหกรรมอาร์ ไอ แอล	ถนนทางหลวง สาย 3191 ตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง	1,692	419	1,273	883	390	10
12. นิคมอุตสาหกรรมเหมราช อีสเทิร์นซีบอร์ด	ตำบลตาสีห์ อำเภอลวกแดง	8,003	2,779	5,224	4,892	332	140
13. นิคมอุตสาหกรรมซีพีระยอง	ตำบลมาบข่า และตำบลนิคมพัฒนา อำเภอนิคมพัฒนา และตำบลหนองละลอก อำเภอบ้านค่าย	3,068	824	2,244	244	2,000	7

ตารางที่ 3 (ต่อ)

พื้นที่เขตอุตสาหกรรม**	ที่ตั้ง	พื้นที่ประกอบการเป็นเขตอุตสาหกรรม (ไร่)			พื้นที่จัดสรรเพื่ออุตสาหกรรมจำแนกตามการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน (ไร่)		จำนวนโรงงาน (แห่ง)
		พื้นที่ทั้งหมด	พื้นที่ส่วนกลางและอื่นๆ*	พื้นที่จัดสรรเพื่ออุตสาหกรรม	เข้าใช้ประโยชน์แล้ว	ยังไม่ได้เข้าใช้ประโยชน์	
14. เขตประกอบการอุตสาหกรรม จี.เค.แลนด์	หมู่ 4 ถนนปลวกแดง-วังตาผิน-สะพานสี่ ตำบลปลวกแดงอ.ปลวกแดง	891	223	668	428	240	7
15. เขตประกอบการอุตสาหกรรม เครือซิเมนต์ไทย (เหมราชระยอง)	หมู่ 10 ถนนบ้านค่าย-หนองละลอก ตำบลหนองละลอก อำเภอบ้านค่าย	3,551	888	2,663	2,252	411	44
16. สวนอุตสาหกรรมระยอง อินดัสเตรียลปาร์ค	ถนน 3191 ตำบลมาบข่า อำเภอนานิคม	526	130	526	104	422	10

หมายเหตุ : * ประกอบด้วยพื้นที่จัดสรรเพื่อการพาณิชย์กรรม พื้นที่สีเขียวและพื้นที่ส่วนที่เป็นระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการต่างๆ เช่น ถนน ระบบบำบัดน้ำเสีย เป็นต้น

** ข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2560

3.

การศึกษาความเหมาะสมของพื้นที่ศักยภาพ และเสนอแนะประเภทอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่

3.1 การศึกษาความเหมาะสมของพื้นที่ที่คัดเลือกเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม

3.1.1 ความเหมาะสมทางด้านเศรษฐศาสตร์

พื้นที่ศึกษา 3 จังหวัด มีการลงทุนทางด้านโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มาช้านาน อีกทั้งรัฐบาลมีโครงการพัฒนาชายฝั่งทะเลด้านตะวันออก (Eastern Sea Board) ซึ่งมีการก่อสร้างท่าเรือแหลมฉบัง เพื่อขนส่งออกและนำเข้า นอกจากนี้ ยังมีทางหลวงสายกรุงเทพฯ-ชลบุรีสายใหม่ (มอเตอร์เวย์) ทำให้การเดินทางและการขนส่งไปยัง 3 จังหวัดรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

ปัจจุบันพื้นที่ศึกษา 3 จังหวัดถูกกำหนดให้เป็นเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ตามพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 ซึ่งรัฐบาลมีนโยบายให้ส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีแผนการพัฒนาพื้นที่ 8 ด้านซึ่งรวมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุนของอุตสาหกรรมเป้าหมาย ทำให้ทั้ง 3 จังหวัดมีความพร้อมสูงในการรองรับอุตสาหกรรมใหม่

ดังนั้น การคัดเลือกพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรมในพื้นที่ 3 จังหวัดที่เป็นพื้นที่ศึกษา จึงมีความเหมาะสมทางเศรษฐศาสตร์เนื่องจากการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มกันของโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อเกื้อกูลกันทางธุรกิจ อีกทั้งอุตสาหกรรมใหม่ยังสามารถนำผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและอุตสาหกรรมที่มีอยู่เดิมในพื้นที่มาต่อยอดก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม ทำให้ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้นและสภาพเศรษฐกิจจังหวัดเติบโตขึ้น โดยในการศึกษาครั้งนี้ยังได้วิเคราะห์และคัดเลือกประเภทอุตสาหกรรมที่ควรส่งเสริมในแต่ละพื้นที่ศักยภาพ ซึ่งจะเป็นการพิจารณาว่าปัจจุบันอุตสาหกรรมที่มีอยู่ในบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ศักยภาพมีการประกอบกิจการประเภทใด เพื่อให้อุตสาหกรรมที่เสนอแนะจะได้เป็นกิจการที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานเดียวกัน ดังที่จะกล่าวในหัวข้อต่อไป

3.1.2 ความเหมาะสมทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ศึกษา 3 จังหวัด ประกอบอาชีพทางการเกษตร ทำนา เพาะปลูกพืชไร่ ทำสวนผลไม้ ประมง และเลี้ยงปศุสัตว์ ผลผลิตหลักทางการเกษตร ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง และอ้อยโรงงาน เป็นต้น ส่วนทางด้านปศุสัตว์ ได้แก่ ไก่ไข่ สุกร ไก่เนื้อ เป็ด และโคเนื้อ ด้านประมงมีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ อาทิเช่น กุ้งกุลาดำ ปลาน้ำจืด ปลาน้ำกร่อย และกิจการประมงทะเล แต่รายได้หลักของทั้ง 3 จังหวัดได้มาจากภาคอุตสาหกรรม

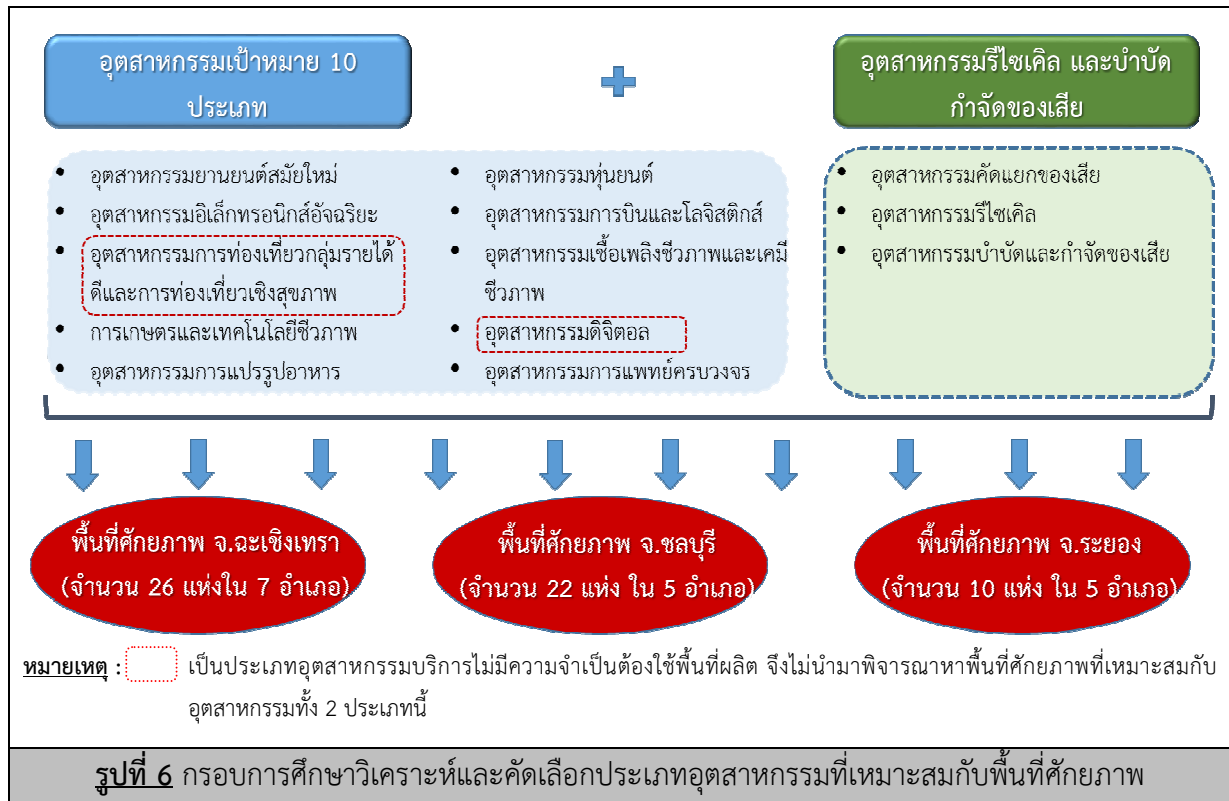
จาก SWOT Analysis ของแต่ละจังหวัดในพื้นที่ศึกษา และการประชุมรับฟังความเห็นของประชาชนในประเด็นความพร้อมของพื้นที่ในการรองรับอุตสาหกรรม สรุปได้ว่า ในพื้นที่ที่มีปัญหาที่สำคัญไม่แตกต่างกัน ดังนี้

- ระบบโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภคไม่เพียงพอต่อความเจริญเติบโต
- ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากการขาดการจัดการอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะปัญหาขยะ
- ระบบการศึกษาผลิตบุคลากรไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดแรงงานในพื้นที่
- ปัญหาด้านแรงงาน เนื่องมาจากการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม
- ปัญหาคุณภาพชีวิตตกต่ำ โดยเฉพาะในเขตชุมชนเมืองหนาแน่น และกลุ่มผู้สูงอายุ
- ปัญหาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินในเขตชุมชนเมือง

ดังนั้น เพื่อให้พื้นที่ที่คัดเลือกให้เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรมมีความเหมาะสมทางสังคมและสิ่งแวดล้อม จึงได้นำข้อมูลเหล่านี้มาประกอบการคัดเลือกประเภทอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่ รวมทั้งจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม ซึ่งจะได้นำเสนอผลการดำเนินงานที่กล่าวมาในหัวข้อต่อไป

3.2 การวิเคราะห์และคัดเลือกประเภทอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่ศักยภาพ

การวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกประเภทอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่ศักยภาพในพื้นที่ศึกษา โดยประเภทอุตสาหกรรมที่นำมาพิจารณาความเหมาะสมสำหรับพื้นที่ศักยภาพข้างต้นคือ 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายตามนโยบายและมาตรการส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ได้แก่ 5 อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S-curve) ประกอบด้วย อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ และอุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร และ 5 อุตสาหกรรมอนาคต (New S-curve) ประกอบด้วย หุ่นยนต์เพื่ออุตสาหกรรม อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพ อุตสาหกรรมการดิจิทัล และอุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร อย่างไรก็ตามเนื่องจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และอุตสาหกรรมการดิจิทัล เป็นอุตสาหกรรมการบริการซึ่งไม่มีความจำเป็นต้องใช้พื้นที่ประกอบการเหมือนอุตสาหกรรมการผลิต นอกจากนั้นได้พิจารณาเพิ่มเติมอุตสาหกรรมสนับสนุนที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมประเภทคัดแยก รีไซเคิล เหม และฝักรวมกากของเสียจากอุตสาหกรรม ทั้งนี้เนื่องจากอุตสาหกรรมเหล่านี้ถือเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยแสดงกรอบการศึกษาวิเคราะห์และคัดเลือกประเภทอุตสาหกรรม ดังรูปที่ 6

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน ได้ทำการวิเคราะห์โดยพิจารณาองค์ประกอบของการตัดสินใจลงทุนตามแนวคิดของแบบจำลอง Diamond Model ซึ่ง Professor Michael E. Porter ได้พัฒนาขึ้น โดยการวิเคราะห์สามารถจำแนกขั้นตอนในการดำเนินงานได้ 2 ขั้นตอนดังนี้ (ดังรูปที่ 7)

ขั้นตอนที่ 1 การคัดเลือกกลุ่มอุตสาหกรรม First S-curve และ New S-curve ที่เหมาะสมในแต่ละจังหวัด

ในขั้นตอนนี้บริษัทที่ปรึกษา จะทำการคัดเลือกประเภทอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับแต่ละจังหวัด จากกลุ่มอุตสาหกรรม First S-curve และ New S-Curve จำนวน 8 ประเภท โดยพิจารณาจากปัจจัยที่สำคัญประกอบดังนี้

1) นโยบายภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมในแต่ละจังหวัด

สำหรับปัจจัยนี้ บริษัทที่ปรึกษา ได้ทำการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายรัฐ รวมถึงแผนการพัฒนาจังหวัดในประเด็นเกี่ยวกับประเภทของอุตสาหกรรมที่รัฐและจังหวัดกำหนดเป็นเป้าหมาย และแผนในการพัฒนาและส่งเสริมให้เกิดขึ้นในแต่ละจังหวัดเพื่อนำมาพิจารณา ทั้งนี้เนื่องจากประเภทอุตสาหกรรมที่จะคัดเลือกมาลงในแต่ละจังหวัด หากได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐด้วยแล้วจะทำให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นนั่นเอง

2) เงื่อนไขด้านอุปสงค์

อุปสงค์หรือความต้องการเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการตัดสินใจลงทุนเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตาม สำหรับการตัดสินใจคัดเลือกประเภทอุตสาหกรรมที่เหมาะสมในแต่ละจังหวัด อุปสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจนี้จะหมายถึงความต้องการของภาคเอกชนและนักลงทุนในแต่ละจังหวัดนั่นเอง ดังนั้น สำหรับปัจจัยนี้ บริษัทที่ปรึกษาฯ จึงได้ทำการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับรายชื่อและประเภทอุตสาหกรรมที่ภาคเอกชนและนักลงทุนในแต่ละจังหวัดได้รับการอนุมัติ หรืออยู่ระหว่างการยื่นขออนุมัติเพื่อรับการส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)

3) เงื่อนไขด้านปัจจัยการผลิต/การดำเนินงาน

ปัจจัยนี้เกี่ยวข้องกับข้อมูลพื้นฐานของแต่ละจังหวัด ประกอบด้วยการใช้ประโยชน์ที่ดินของพื้นที่ ผลผลิตมวลรวมของแต่ละภาคส่วน รวมถึงผลผลิตทางการเกษตรและประมงที่สำคัญของแต่ละจังหวัด เนื่องจากปัจจัยด้านการผลิตและการดำเนินงานนี้ ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญสำหรับการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีต้นน้ำในโซ่อุปทานเป็นภาคการเกษตร เช่น กลุ่มอุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร กลุ่มการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพ และเคมีชีวภาพ รวมถึงอุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายลงในพื้นที่ศักยภาพของแต่ละจังหวัด

ในขั้นตอนนี้บริษัทที่ปรึกษาฯ จะทำการรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาข้อสรุปว่าประเภทอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับแต่ละจังหวัดซึ่งคัดเลือกได้จากขั้นตอนที่ 1 ควรจะจัดลงในพื้นที่ศักยภาพแห่งใดในแต่ละจังหวัด ซึ่งในการวิเคราะห์บริษัทที่ปรึกษาฯ จะพิจารณาจากปัจจัยต่างๆดังนี้

1) ข้อมูลของพื้นที่ศักยภาพ

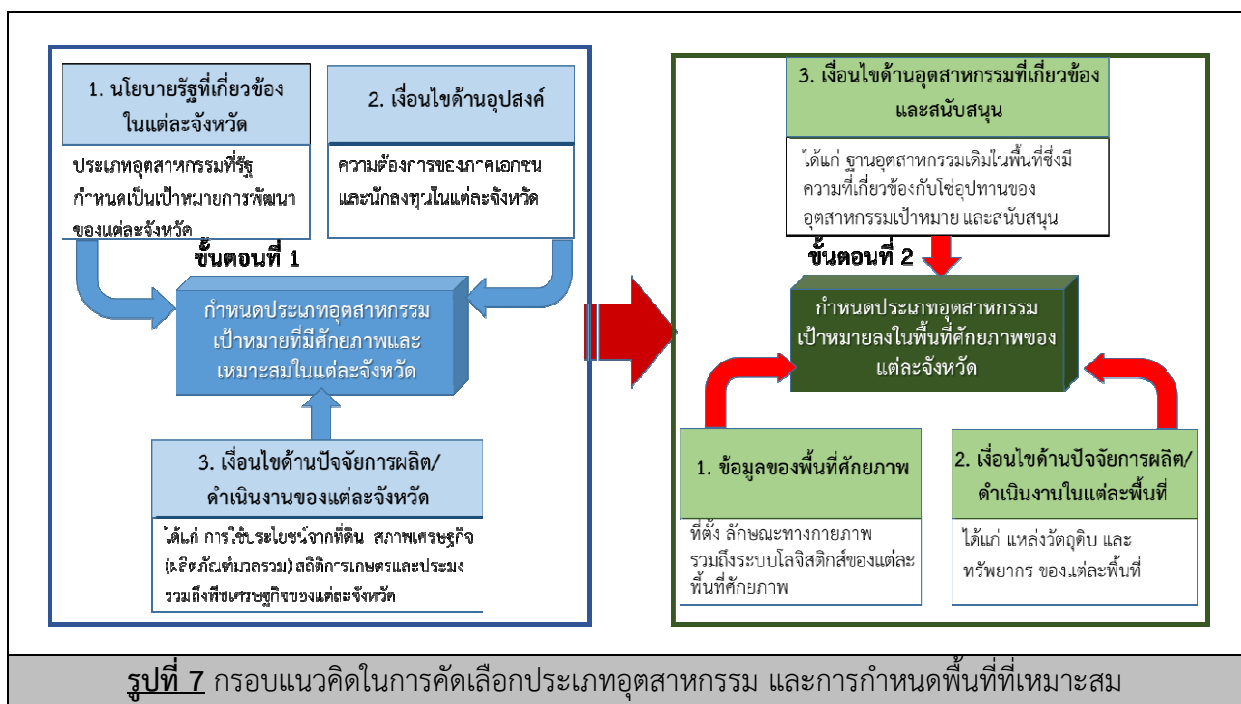
สำหรับปัจจัยนี้จะทำการรวบรวมข้อมูลของพื้นที่ศักยภาพและที่คัดเลือกได้มาในแต่ละจังหวัด โดยพิจารณาจากภาพรวมของแต่ละอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพในประเด็นต่างๆ ได้แก่ ที่ตั้ง ลักษณะทางกายภาพ คะแนนจากผลการประเมินรวมของพื้นที่ศักยภาพ รวมถึงคะแนนจากผลการประเมินความเหมาะสมด้านโลจิสติกส์ เพื่อนำมาพิจารณาประกอบถึงความเหมาะสมของพื้นที่ศักยภาพในแต่ละอำเภอ

2) เงื่อนไขด้านปัจจัยการผลิต/ดำเนินงานในแต่ละพื้นที่

สำหรับปัจจัยในหัวข้อนี้ บริษัทที่ปรึกษาฯ ได้เน้นการสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรที่มีความจำเป็นต่ออุตสาหกรรมต่างๆ ในภาพรวม ได้แก่ ผลคะแนนจากการประเมินความเหมาะสมด้านแหล่งน้ำ ชนิดของทรัพยากร และผลผลิตทางการเกษตร รวมถึงการประมงของแต่ละพื้นที่ศักยภาพในระดับอำเภอ ทั้งนี้ เนื่องจากปัจจัยและทรัพยากรเหล่านี้ในแต่ละพื้นที่ มีความสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนในบางกลุ่มอุตสาหกรรมที่กล่าวแล้วเป็นอย่างมาก เพราะจะส่งผลต่อต้นทุนโลจิสติกส์ ต้นทุนการดำเนินงาน รวมถึงคุณภาพสินค้าของอุตสาหกรรมเหล่านั้นนั่นเอง

3) เงื่อนไขด้านอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุน

อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนมีความสำคัญในการตัดสินใจลงทุนเนื่องจากเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อต้นทุนของอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้นทุนโลจิสติกส์ นักลงทุนควรที่จะเลือกลงทุนใกล้กับพื้นที่ซึ่งมีอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนตั้งอยู่ และหากสามารถรวมกลุ่มกันในลักษณะของคลัสเตอร์จะยิ่งช่วยลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์และเพิ่มความสามารถในการตอบสนองลูกค้าได้รวดเร็วขึ้น ดังนั้นในปัจจัยนี้บริษัทที่ปรึกษา จึงได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนโรงงานที่มีการขึ้นทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม และวิเคราะห์หาจำนวนโรงงานที่มีความเชื่อมโยงหรือเกี่ยวข้องในโซ่อุปทานของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมมาเป็นปัจจัยหลักปัจจัยหนึ่งในการกำหนดที่ตั้ง

จากการดำเนินงานตามที่กล่าวแล้ว ได้คัดเลือกประเภทอุตสาหกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่ศักยภาพใน 3 จังหวัด ได้ดังแสดงในตารางที่ 4 และสรุปได้ดังรูปที่ 8

ตารางที่ 4 ประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายที่เหมาะสมกับพื้นที่ศักยภาพ จำแนกรายจังหวัด

(ก) จังหวัดฉะเชิงเทรา

ลำดับ	อุตสาหกรรมเป้าหมาย ¹	เหตุผลที่สมควรลงทุนในจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพ ที่ควรลงทุน	เหตุผลที่ควรลงทุน ในพื้นที่ศักยภาพ	ประเภทกิจการที่สนับสนุน ให้ลงทุนในพื้นที่ ²
1.	อุตสาหกรรมเกษตรและ เทคโนโลยีชีวภาพ	- รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมให้ฉะเชิงเทราเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ และอาหารแปรรูป - มีแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญภายในจังหวัด	อ.แปลงยาว	ใกล้กับแหล่งปลูกยางพาราซึ่งเป็นวัตถุดิบต้นน้ำที่สำคัญของโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมนี้ รวมทั้งมีโรงงานผลิตปุ๋ยชีวภาพเดิม	- การผลิตสารสกัดจากวัตถุดิบธรรมชาติและผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร - ผลิตภัณฑ์ยาง
2.	อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป	สำหรับแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ผลิตภัณฑ์ยาง และอาหารที่มีมูลค่าสูง ได้แก่ ข้าว ยางพารา ผลไม้ และผัก	อ.เมือง และ อ.บางน้ำเปรี้ยว	มีวัตถุดิบตั้งต้นสำหรับผลิตอาหารจำนวนมากและหลากหลาย ทั้งข้าว ผัก และผลไม้ เครื่องปรุงรส รวมทั้งมีฐานการผลิตอาหารเดิมอยู่เป็นจำนวนมาก	- อาหารเพื่อสุขภาพและผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร - ผลิตภัณฑ์อาหารที่มีมูลค่าเพิ่มสูง
3.	อุตสาหกรรมการแพทย์ ครบวงจร	- มีแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญภายในจังหวัด และจังหวัดใกล้เคียง คือ จังหวัดปราจีนบุรี สำหรับแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ยา สมุนไพร และอาหารทางการแพทย์ ได้แก่ ข้าว ผลไม้ และผัก - เป็นฐานการผลิตเดิมของอุตสาหกรรมผลิตเครื่องมือทางการแพทย์ และอุปกรณ์ทางการแพทย์	อ.พนมสารคาม	มีพื้นที่ติดกับแหล่งเพาะปลูกและผลิตสมุนไพรที่สำคัญของประเทศ คือ จังหวัดปราจีนบุรี รวมทั้งไม่ไกลจากแหล่งวัตถุดิบตั้งต้นสำหรับผลิตอาหารทางการแพทย์จำนวนมากและหลากหลาย ทั้งข้าว ผัก ผลไม้ และเครื่องปรุงรส	- ยาสมุนไพร และอาหารทางการแพทย์

ตารางที่ 4 (ก) จังหวัดฉะเชิงเทรา (ต่อ)

ลำดับ	อุตสาหกรรมเป้าหมาย ¹	เหตุผลที่สมควรลงทุนในจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพ ที่ควรลงทุน	เหตุผลที่ควรลงทุน ในพื้นที่ศักยภาพ	ประเภทกิจการที่สนับสนุน ให้ลงทุนในพื้นที่ ²
3. (ต่อ)			อ.บางน้ำเปรี้ยว	เป็นฐานการผลิตเดิมของอุตสาหกรรม ผลิตเครื่องมือทางการแพทย์ และอุปกรณ์ ทางการแพทย์ รวมถึงเป็นแหล่งวัตถุดิบตั้ง ต้นของการผลิตอาหารที่มีคุณภาพ	- เครื่องมือทางการแพทย์ และ อุปกรณ์ทางการแพทย์ - อาหารทางการแพทย์
4.	อุตสาหกรรมเชื้อเพลิง ชีวภาพและเคมีชีวภาพ	- มีความต้องการของผู้ประกอบการ (บมจ. พลังงานบริสุทธิ์) ที่อยู่ระหว่าง การยื่นขออนุมัติจาก BOI ให้เป็นเขต ส่งเสริมเพื่อกิจการอุตสาหกรรม เป้าหมาย ได้แก่ โรงงานผลิตไบโอดีเซล กรีนเซอร์ริน - มีวัตถุดิบตั้งต้นสำหรับการผลิตเชื้อเพลิง ชีวรูปที่หลากหลายจากกิจกรรมทาง การเกษตร ได้แก่ อ้อย มันสำปะหลัง และ ปาล์มน้ำมัน	อ.พนมสารคาม และอ.แปลงยาว	อ.พนมสารคาม มีโรงงานซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำ ของกลุ่มอุตสาหกรรมนี้ ได้แก่ โรงงานมัน สำปะหลัง แป้งมัน ผลิตน้ำตาล และน้ำมัน ส่วน อ.แปลงยาว และอ.สนามชัยเขต เป็น แหล่งวัตถุดิบตั้งต้นสำหรับอุตสาหกรรม เชื้อเพลิงชีวภาพ ได้แก่ มันสำปะหลัง อ้อย และปาล์มน้ำมัน	- การแปรรูปสารอินทรีย์เป็น ผลิตภัณฑ์เพิ่มมูลค่า เช่น เอทานอล ไลซีน และไบโอ ดีเซล - การผลิตเชื้อเพลิงจาก ผลผลิตทางการเกษตร

ตารางที่ 4 (ก) จังหวัดฉะเชิงเทรา (ต่อ)

ลำดับ	อุตสาหกรรมเป้าหมาย ¹	เหตุผลที่สมควรลงทุนในจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพ ที่ควรลงทุน	เหตุผลที่ควรลงทุน ในพื้นที่ศักยภาพ	ประเภทกิจการที่สนับสนุน ให้ลงทุนในพื้นที่ ²
5.	อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์สมัยใหม่	มีความต้องการของผู้ประกอบการ (นิคมอุตสาหกรรมทีเอฟดี 2) ที่ได้รับการประกาศเป็นเขตส่งเสริมเพื่อรองรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย เช่น อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ อุตสาหกรรมไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ และ อุตสาหกรรมชิ้นส่วนพลาสติก เพื่อเป็นส่วนประกอบในรถยนต์	อ.บางปะกง อ.เมือง อ.บางน้ำเปรี้ยว และ อ.บ้านโพธิ์	เป็นฐานการผลิตชิ้นส่วน และประกอบยานยนต์เดิม รวมทั้งมีพื้นที่ติดกับจังหวัดชลบุรีซึ่งเป็นแหล่งผลิตและประกอบยานยนต์แห่งอนาคต	- การผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ที่เป็นพลาสติก โลหะและระบบไฟฟ้า
6.	อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ	มีความต้องการของผู้ประกอบการ (นิคมอุตสาหกรรมทีเอฟดี 2) ที่ได้รับการประกาศเป็นเขตส่งเสริมเพื่อรองรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ซึ่งอุตสาหกรรมไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมเป้าหมายของนิคมฯ	อ.บางปะกง อ.เมือง และ อ.บางน้ำเปรี้ยว	ใกล้กับนิคมอุตสาหกรรมที่ได้รับการอนุมัติจาก BOI ให้เป็นเขตส่งเสริมเพื่อกิจการอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะ นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร 1-2 (อ.เมือง) นิคมอุตสาหกรรมยามาโตะอินดัสทรีส์ (อ.หนองใหญ่) นิคมอุตสาหกรรมเหมราชชลบุรี 2 (อ.ศรีราชา) และนิคมอุตสาหกรรมเหมราชอีสเทิร์นซีบอร์ดแห่งที่ 2-3 (อ.ศรีราชา) รวมทั้งมีฐานอุตสาหกรรมเดิมในพื้นที่อำเภอดงกลาว และอำเภอกัลป์ชัยอีกจำนวนมาก	การผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ที่เป็นพลาสติก โลหะและระบบไฟฟ้า

ตารางที่ 4 (ก) จังหวัดฉะเชิงเทรา (ต่อ)

ลำดับ	อุตสาหกรรมเป้าหมาย ¹	เหตุผลที่สมควรลงทุนในจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพ ที่ควรลงทุน	เหตุผลที่ควรลงทุน ในพื้นที่ศักยภาพ	ประเภทกิจการที่สนับสนุน ให้ลงทุนในพื้นที่ ²
7.	อุตสาหกรรมรีไซเคิล กากอุตสาหกรรม	เพื่อรองรับกากอุตสาหกรรมที่จะเพิ่มขึ้น ทั้งในด้านปริมาณและชนิดของเสีย ที่เกิดจาก โรงงานอุตสาหกรรมที่จะเข้ามาดำเนินการ ในพื้นที่	อ.พนมสารคาม	ปัจจุบันมีโรงงานประกอบกิจการรีไซเคิล ในพื้นที่อยู่มาก และกระจายกระจาย อีกทั้ง อยู่ใกล้กับพื้นที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรม และเขตอุตสาหกรรม	- กิจการบดย่อยชิ้นส่วน อิเล็กทรอนิกส์ - กิจการนำสารเคมีประเภท กรด ต่างหรืออื่น ๆ มาผลิต เป็นสารเคมีชนิดใหม่ - กิจการกลั่นตัวทำลาย ใช้แล้ว เพื่อกลับมาใช้ ประโยชน์ใหม่ - กิจการฟื้นฟูสภาพตัวดูดซับหรือ ถ่านกัมมันต์ที่ใช้งานแล้ว - กิจการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยชีวภาพ จากของเสียที่เป็น สารอินทรีย์ หรือกากตะกอน ชีวภาพ (Biological Sludge)

ตารางที่ 4 (ก) จังหวัดฉะเชิงเทรา (ต่อ)

ลำดับ	อุตสาหกรรมเป้าหมาย ¹	เหตุผลที่สมควรลงทุนในจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพ ที่ควรลงทุน	เหตุผลที่ควรลงทุน ในพื้นที่ศักยภาพ	ประเภทกิจการที่สนับสนุน ให้ลงทุนในพื้นที่ ²
8.	อุตสาหกรรมกำจัด กากอุตสาหกรรม โดยวิธีเผาทำลาย	ในจังหวัดยังไม่มีโรงงานที่รองรับกาก อุตสาหกรรมที่ต้องได้รับการกำจัดโดยวิธีเผา ทำลาย ซึ่งเป็นวิธีจัดการของเสียในขั้นตอน สุดท้ายก่อนที่จะเป็นการกำจัดโดยวิธีการฝัง กลบของเสียที่ควรหลีกเลี่ยงให้เหลือน้อย ที่สุด ดังนั้น หากในอนาคตมีโรงงาน อุตสาหกรรมเข้ามาดำเนินการเพิ่มขึ้น จะทำ ให้ของเสียที่ต้องกำจัดมากขึ้น จึงมีความ จำเป็นที่ควรส่งเสริมให้เกิดอุตสาหกรรม ประเภทนี้ในพื้นที่	การมีศูนย์กำจัดของเสีย โดยวิธีเผาทำลายเพียงแห่ง เดียวแต่รองรับของเสีย จากทั้ง 3 จังหวัดจะมี ความเหมาะสมในทาง เศรษฐศาสตร์มากกว่าการ มีหลายแห่ง จึงไม่ได้เสนอ พื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับ กิจการนี้ไว้ในพื้นที่ใดพื้นที่ หนึ่ง	กิจการกำจัดของเสียที่เป็นอันตรายโดยการเผาไหม้ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีกิจการประเภทนี้ในจังหวัด และเพื่อให้ใกล้เคียง พื้นที่ตั้งของกิจการรีไซเคิลของเสียซึ่งจะก่อกำเนิดของเสียที่ยากต่อทำลาย และของเสียที่เกิดจากอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ	

หมายเหตุ : ¹ อุตสาหกรรมเป้าหมาย หมายถึง อุตสาหกรรม 10 ประเภทตามนโยบาย S-Curve และเป็นอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ ตามพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561

² อุตสาหกรรมหรือกิจการที่สนับสนุนให้ลงทุนในพื้นที่ หมายถึง อุตสาหกรรมหรือกิจการที่อยู่ในห่วงโซ่การผลิตเดียวกันกับอุตสาหกรรมเป้าหมาย

ตารางที่ 4 (ข) จังหวัดชลบุรี

ลำดับ	อุตสาหกรรมเป้าหมาย ¹	เหตุผลที่สมควรลงทุนในจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพ ที่ควรลงทุน	เหตุผลที่ควรลงทุน ในพื้นที่ศักยภาพ	ประเภทกิจการที่สนับสนุน ให้ลงทุนในพื้นที่ ²
1.	อุตสาหกรรมยานยนต์ สมัยใหม่	- นโยบายของภาครัฐที่จะส่งเสริมให้เกิดขึ้นในจังหวัดชลบุรี - มีความต้องการของผู้ประกอบการนิคมอุตสาหกรรมที่ยื่นขอและได้รับการอนุมัติให้เป็นเขตส่งเสริม ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร 1-2 นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง 1 นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง 2-5 นิคมอุตสาหกรรมยามาโตะอินดัสทรีส์ นิคมอุตสาหกรรมเหมราชชลบุรี 1 และนิคมอุตสาหกรรมเหมราชอีสเทิร์นซีบอร์ด แห่งที่ 2-3	อ.ศรีราชา และ อ.พานทอง	ใกล้เคียงนิคมอุตสาหกรรมที่ได้รับการอนุมัติจาก BOI ให้เป็นเขตส่งเสริมเพื่อกิจการอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร 1-2 (อ.เมือง) นิคมอุตสาหกรรมยามาโตะอินดัสทรีส์ (อ.หนองใหญ่) นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง 1 (อ.ศรีราชา) นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง 2-5 (อ.ศรีราชา) นิคมอุตสาหกรรมเหมราชชลบุรี 1 (อ.ศรีราชา) และนิคมอุตสาหกรรมเหมราชอีสเทิร์นซีบอร์ดแห่งที่ 2-3 (อ.ศรีราชา) รวมทั้งมีฐานอุตสาหกรรมเดิมในพื้นที่จำนวนมาก	- การผลิตอุปกรณ์สำหรับรถยนต์ ได้แก่ แบตเตอรี่ ระบบปรับอากาศ เป็นต้น - ผลิตชิ้นส่วนเครื่องยนต์และชิ้นส่วนความปลอดภัย

ตารางที่ 4 (ข) จังหวัดชลบุรี (ต่อ)

ลำดับ	อุตสาหกรรมเป้าหมาย ¹	เหตุผลที่สมควรลงทุนในจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพ ที่ควรลงทุน	เหตุผลที่ควรลงทุน ในพื้นที่ศักยภาพ	ประเภทกิจการที่สนับสนุน ให้ลงทุนในพื้นที่ ²
2.	อุตสาหกรรมการบิน และโลจิสติกส์	- นโยบายของภาครัฐที่จะส่งเสริมให้เกิดขึ้นในจังหวัดชลบุรี - มีความต้องการของผู้ประกอบการนิคมอุตสาหกรรมที่ยื่นขอและได้รับการอนุมัติให้เป็นเขตส่งเสริม ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง 1 นิคมอุตสาหกรรมเหมราชชลบุรี 1 และนิคมอุตสาหกรรมเหมราชชลบุรี 2	อ.บ้านบึง และ อ.ศรีราชา	ใกล้กับนิคมอุตสาหกรรมที่ได้รับการอนุมัติจาก BOI ให้เป็นเขตส่งเสริมเพื่อกิจการอุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง 1 (อ.ศรีราชา) และนิคมอุตสาหกรรมเหมราชชลบุรี 2 (อ.ศรีราชา) รวมทั้งมีฐานอุตสาหกรรมเดิมในพื้นที่อำเภอดังกล่าวมากที่สุด และอำเภอใกล้เคียงอีกจำนวนมาก	ผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน เช่น ชุดฐานล้อ ช่อมบำรุงอากาศยานและชิ้นส่วน
3.	อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะ	- นโยบายของภาครัฐที่จะส่งเสริมให้เกิดขึ้นในจังหวัดชลบุรี - มีความต้องการของผู้ประกอบการนิคมอุตสาหกรรมที่ยื่นขอและได้รับการอนุมัติให้เป็นเขตส่งเสริม ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร 1-2 นิคมอุตสาหกรรมยามาโตะอินดัสทรีส์ นิคมอุตสาหกรรมเหมราชชลบุรี 2 และนิคมอุตสาหกรรมเหมราชอีสเทิร์นซีบอร์ดแห่งที่ 2-3	อ.บ้านบึง อ.หนองใหญ่ และ อ.ศรีราชา	ใกล้กับนิคมอุตสาหกรรมที่ได้รับการอนุมัติจาก BOI ให้เป็นเขตส่งเสริมเพื่อกิจการอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร 1-2 (อ.เมือง) นิคมอุตสาหกรรมยามาโตะอินดัสทรีส์ (อ.หนองใหญ่) นิคมอุตสาหกรรมเหมราชชลบุรี 2 (อ.ศรีราชา) และนิคมอุตสาหกรรมเหมราชอีสเทิร์นซีบอร์ดแห่งที่ 2-3 (อ.ศรีราชา) รวมทั้งมีฐานอุตสาหกรรมเดิมในพื้นที่อำเภอดังกล่าว และอำเภอใกล้เคียงอีกจำนวนมาก	- กลุ่มผลิตภัณฑ์ใหม่ ได้แก่ ระบบไร้สาย อุปกรณ์โทรคมนาคม อุปกรณ์ Emission/Transmission ละ Network เป็นต้น - กลุ่มกิจการออกแบบ ได้แก่ IC Design เป็นต้น

ตารางที่ 4 (ข) จังหวัดชลบุรี (ต่อ)

ลำดับ	อุตสาหกรรมเป้าหมาย ¹	เหตุผลที่สมควรลงทุนในจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพ ที่ควรลงทุน	เหตุผลที่ควรลงทุน ในพื้นที่ศักยภาพ	ประเภทกิจการที่สนับสนุน ให้ลงทุนในพื้นที่ ²
4.	หุ่นยนต์เพื่ออุตสาหกรรม	- มีความต้องการของผู้ประกอบการนิคมอุตสาหกรรมที่ยื่นขอและได้รับการอนุมัติให้เป็นเขตส่งเสริม ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมเหมราชอีสเทิร์นซีบอร์ด แห่งที่ 2-3 - ประเภทอุตสาหกรรมมีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงในโซ่อุปทานกับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ	อ.ศรีราชา และ อ.บ้านบึง	ใกล้กับนิคมอุตสาหกรรมที่ได้รับการอนุมัติจาก BOI ให้เป็นเขตส่งเสริมเพื่อกิจการอุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่ออุตสาหกรรมนิคมอุตสาหกรรมเหมราชอีสเทิร์นซีบอร์ด แห่งที่ 2-3 (อ.ศรีราชา) และมีฐานอุตสาหกรรมเดิมในพื้นที่จำนวนมาก รวมทั้งมีตำแหน่งใกล้กับพื้นที่ที่เสนอให้เป็นที่ตั้งของกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่อยู่ในโซ่อุปทานใกล้เคียงกัน	- การผลิตเครื่องจักร และอุปกรณ์อัตโนมัติ - การประกอบหุ่นยนต์ หรือ อุปกรณ์อัตโนมัติ หรือ ชิ้นส่วน
5.	อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป	- มีฐานอุตสาหกรรมเดิมในจังหวัดอยู่เป็นจำนวนมาก - มีวัดถุดิบตั้งต้น ได้แก่ วัดถุดิบจากการประมงน้ำเค็ม และมีผลผลิตทางการเกษตรที่เหมาะสมสำหรับการผลิตอาหาร ได้แก่ ข้าว ผัก และผลไม้ รวมทั้งอยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบสำหรับการผลิตอาหารในจังหวัดฉะเชิงเทรา	อ.พานทอง และ อ.พนัสนิคม	เป็นพื้นที่ที่มีพื้นฐานอุตสาหกรรมเดิม ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมอาหารมูลค่าสูงอยู่แล้ว นอกจากนั้นยังมีพื้นที่ติดกับจังหวัดฉะเชิงเทราซึ่งเสนอให้เป็นที่ตั้งกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารเช่นกัน	- การผลิตอาหารที่มีมูลค่าสูง เช่น อาหารสำเร็จรูป อาหารพร้อมทาน-พร้อมปรุง เป็นต้น

ตารางที่ 4 (ข) จังหวัดชลบุรี (ต่อ)

ลำดับ	อุตสาหกรรมเป้าหมาย ¹	เหตุผลที่สมควรลงทุนในจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพ ที่ควรลงทุน	เหตุผลที่ควรลงทุน ในพื้นที่ศักยภาพ	ประเภทกิจการที่สนับสนุน ให้ลงทุนในพื้นที่ ²
6.	อุตสาหกรรมเชื้อเพลิง ชีวภาพและเคมีชีวภาพ	- มีผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นวัตถุดิบตั้งต้นของอุตสาหกรรมต้นน้ำ ได้แก่ อุตสาหกรรมน้ำตาลทราย อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม และอุตสาหกรรมเอทานอล - ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมบางส่วนได้ลงทุนจัดตั้งโรงงาน ผลิตไบโอดีเซลที่ใช้ น้ำมันปาล์มดิบเป็นวัตถุดิบแล้ว และผู้ประกอบการบางส่วนอยู่ในระหว่างการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งอุตสาหกรรมผลิตพลาสติกชีวภาพที่เป็น การนำผลิตภัณฑ์และ/หรือผลิตภัณฑ์พลอยได้จากอุตสาหกรรมเหล่านี้ไปต่อยอด	อ.หนองใหญ่ และ อ.พนัสนิคม	อ.หนองใหญ่ และ อ.พนัสนิคม เป็นแหล่งเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่เป็นต้นน้ำของอุตสาหกรรมนี้ ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน อ้อย และมันสำปะหลัง นอกจากนี้ ในพื้นที่ยังมี โรงงานผลิตแปรรูปมันสำปะหลัง และ โรงงานผลิตน้ำมันปาล์มขนาดใหญ่ รวมถึง โรงงานผลิตน้ำตาลทรายในอำเภอใกล้เคียงซึ่งประเภทกิจการเหล่านี้ อยู่ในโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพด้วย	- การผลิตไบโอดีเซล เช่น เอทิลเอสเตอร์ หรือเมทิลเอสเตอร์ - การผลิตพลาสติกชีวภาพ

ตารางที่ 4 (ข) จังหวัดชลบุรี (ต่อ)

ลำดับ	อุตสาหกรรมเป้าหมาย ¹	เหตุผลที่สมควรลงทุนในจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพ ที่ควรลงทุน	เหตุผลที่ควรลงทุน ในพื้นที่ศักยภาพ	ประเภทกิจการที่สนับสนุน ให้ลงทุนในพื้นที่ ²
7.	อุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ	- เป็นแหล่งปลูกยางพาราที่สำคัญของภาคตะวันออก - มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลิตภัณฑ์จากยางพาราในพื้นที่จำนวนมาก	อ.พนัสนิคม	อ.พนัสนิคมเป็นแหล่งปลูกยางพาราแหล่งใหญ่ อีกทั้ง ในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียงยังมีโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์จากยางพารา ซึ่งอยู่ในโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพด้วย	กิจการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง
8.	อุตสาหกรรมรีไซเคิลกากอุตสาหกรรม	ปัจจุบัน ทั้งจังหวัดมีผู้ประกอบการประเภทรีไซเคิลอยู่แล้วประมาณ 62 ราย อย่างไรก็ตาม ควรเพิ่มผู้ประกอบการรีไซเคิลประเภทที่สามารถรองรับของเสียประเภทชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ บดย่อยพลาสติก และโรงหลอมโลหะ เพื่อรองรับของเสียจากอุตสาหกรรมกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ และหุ่นยนต์เพื่ออุตสาหกรรมที่จะเพิ่มเข้ามา โดยในจังหวัดยังไม่มีโรงงานที่รองรับกากอุตสาหกรรมที่ต้องได้รับการกำจัดโดยวิธีเผาทำลาย ซึ่งเป็นวิธีจัดการของเสียในขั้นตอนสุดท้ายก่อนที่จะเป็นการกำจัดโดย	อ.บ้านบึง	มีผู้ประกอบการประเภทคัดแยกจำนวนมาก รวมทั้งมีจำนวนและขนาดพื้นที่ศักยภาพมากที่สุดในจังหวัด	- กิจการบดย่อยชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ - กิจการบดย่อยพลาสติกและนำมาใช้ประโยชน์ใหม่ - กิจการหลอมโลหะเพื่อนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ - กิจการสกัดแยกโลหะมีค่าจากชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์

ตารางที่ 4 (ข) จังหวัดชลบุรี (ต่อ)

ลำดับ	อุตสาหกรรมเป้าหมาย ¹	เหตุผลที่สมควรลงทุนในจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพ ที่ควรลงทุน	เหตุผลที่ควรลงทุน ในพื้นที่ศักยภาพ	ประเภทกิจการที่สนับสนุน ให้ลงทุนในพื้นที่ ²
9.	อุตสาหกรรมกำจัดกาก อุตสาหกรรมโดยวิธีเผา ทำลาย	วิธีการฝังกลบของเสียที่ควรหลีกเลี่ยงให้ เหลือน้อยที่สุด ดังนั้น หากในอนาคตมี โรงงานอุตสาหกรรมเข้ามาดำเนินการ เพิ่มขึ้น จะทำให้ของเสียที่ต้องกำจัดมากขึ้น จึงมีความจำเป็นที่ควรส่งเสริมให้เกิด อุตสาหกรรมประเภทนี้ในพื้นที่	การมีศูนย์กำจัดของเสีย โดยวิธีเผาทำลายเพียงแห่ง เดียวแต่รองรับของเสีย จากทั้ง 3 จังหวัดจะมี ความเหมาะสมในทาง เศรษฐศาสตร์มากกว่าการ มีหลายแห่ง จึงไม่ได้เสนอ พื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับ กิจการนี้ไว้ในพื้นที่ใดพื้นที่ หนึ่ง	- กิจการกำจัดของเสียที่เป็นอันตรายโดยการเผาไหม้ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีกิจการประเภทนี้ในจังหวัด และเพื่อให้ใกล้เคียง พื้นที่ตั้งของกิจการรีไซเคิลของเสียซึ่งจะก่อกำเนิดของเสียที่ยากต่อทำลาย และของเสียที่เกิดจากอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ	

หมายเหตุ : ¹ อุตสาหกรรมเป้าหมาย หมายถึง อุตสาหกรรม 10 ประเภทตามนโยบาย S-Curve และเป็นอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ ตามพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561

² อุตสาหกรรมหรือกิจการที่สนับสนุนให้ลงทุนในพื้นที่ หมายถึง อุตสาหกรรมหรือกิจการที่อยู่ในห่วงโซ่การผลิตเดียวกันกับอุตสาหกรรมเป้าหมาย

ตารางที่ 4 (ค) จังหวัดระยอง

ลำดับ	อุตสาหกรรมเป้าหมาย ¹	เหตุผลที่สมควรลงทุนในจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพ ที่ควรลงทุน	เหตุผลที่ควรลงทุน ในพื้นที่ศักยภาพ	ประเภทกิจการที่สนับสนุน ให้ลงทุนในพื้นที่ ²
1.	เชื้อเพลิงชีวภาพและ เคมีชีวภาพ	- นโยบายของภาครัฐที่จะส่งเสริมให้เกิดขึ้นในจังหวัดระยอง - มีความต้องการของภาคเอกชน ได้แก่ผู้ประกอบการนิคมอุตสาหกรรมที่ยื่นขอและได้รับอนุมัติเป็นพื้นที่ส่งเสริม ได้แก่ นิคมเหมราชตะวันออก	อ.บ้านค่าย และ อ.เมือง	เป็นพื้นที่ใกล้กับนิคมอุตสาหกรรมที่ได้รับการอนุมัติจาก BOI ให้เป็นเขตส่งเสริมเพื่อกิจการอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ ได้แก่ นิคมเหมราชตะวันออก (ต.มาบตาพุด อ.เมือง) ซึ่งมีฐานอุตสาหกรรมเดิมอยู่แล้ว รวมทั้งใน อ.บ้านค่ายเองก็มีอุตสาหกรรมเดิมอยู่เป็นจำนวนมาก	- การแปรรูปสารอินทรีย์เป็นผลิตภัณฑ์เพิ่มมูลค่า เช่น เอทานอล ไลซีน และไบโอดีเซล - การผลิตเชื้อเพลิงจากผลผลิตทางการเกษตร - การผลิตพลาสติกชีวภาพ (Bio-Chemical/Bio-plastic) - อุตสาหกรรมและการบริการในห่วงโซ่การผลิตเดียวกับอุตสาหกรรมข้างต้น

ตารางที่ 4 (ค) จังหวัดระยอง (ต่อ)

ลำดับ	อุตสาหกรรมเป้าหมาย ¹	เหตุผลที่สมควรลงทุนในจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพ ที่ควรลงทุน	เหตุผลที่ควรลงทุน ในพื้นที่ศักยภาพ	ประเภทกิจการที่สนับสนุน ให้ลงทุนในพื้นที่ ²
2.	อุตสาหกรรมยานยนต์ สมัยใหม่	มีความต้องการของภาคเอกชน ได้แก่ผู้ประกอบการนิคมอุตสาหกรรมจำนวนมากที่ยื่นขอและได้รับอนุมัติเป็นพื้นที่ส่งเสริม ได้แก่ นิคมเหมราชระยอง 36 อีสเทิร์นซีบอร์ด (ระยอง) นิคมอมตะซิตี้ (ระยอง) นิคมเหมราชอีสเทิร์นซีบอร์ด	อ.บ้านฉาง อ.ปลวกแดง และอ.นิคมพัฒนา	เป็นพื้นที่ใกล้กับนิคมอุตสาหกรรมที่ได้รับการอนุมัติจาก BOI ให้เป็นเขตส่งเสริมเพื่อกิจการอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ ได้แก่ นิคมอีสเทิร์นซีบอร์ด (ระยอง) และนิคมเหมราชอีสเทิร์นซีบอร์ด รวมทั้งเป็นพื้นที่ซึ่งมีฐานอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องเดิมมากที่สุด	- การผลิตอุปกรณ์สำหรับรถยนต์ ได้แก่ แบตเตอรี่ ระบบปรับอากาศ เป็นต้น - ผลิตชิ้นส่วนเครื่องยนต์และชิ้นส่วนความปลอดภัย - อุตสาหกรรมและการบริการในห่วงโซ่การผลิตเดียวกับอุตสาหกรรมข้างต้น
3.	อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะ	มีความต้องการของภาคเอกชน ได้แก่ผู้ประกอบการนิคมอุตสาหกรรมจำนวนมากที่ยื่นขอและได้รับอนุมัติเป็นพื้นที่ส่งเสริม ได้แก่อีสเทิร์นซีบอร์ด (ระยอง) นิคมเหมราชอีสเทิร์น ซีบอร์ด และอมตะซิตี้ (ระยอง)	อ.บ้านฉาง อ.ปลวกแดง และอ.นิคมพัฒนา	ใกล้กับนิคมอุตสาหกรรมที่ได้รับการอนุมัติจาก BOI ให้เป็นเขตส่งเสริมเพื่อกิจการอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ได้แก่ อีสเทิร์นซีบอร์ด (ระยอง) นิคมเหมราชอีสเทิร์นซีบอร์ด รวมทั้งมีฐานอุตสาหกรรมเดิมภายในพื้นที่อำเภอดังกล่าว และอำเภอใกล้เคียงอีกจำนวนมาก	- กลุ่มผลิตภัณฑ์ใหม่ ได้แก่ ระบบไร้สาย อุปกรณ์โทรคมนาคม อุปกรณ์ Emission/Transmission และ Network เป็นต้น - กลุ่มกิจการออกแบบ ได้แก่ IC Design เป็นต้น - อุตสาหกรรมและการบริการในห่วงโซ่การผลิตเดียวกับอุตสาหกรรมข้างต้น

ตารางที่ 4 (ค) จังหวัดระยอง (ต่อ)

ลำดับ	อุตสาหกรรมเป้าหมาย ¹	เหตุผลที่สมควรลงทุนในจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพ ที่ควรลงทุน	เหตุผลที่ควรลงทุน ในพื้นที่ศักยภาพ	ประเภทกิจการที่สนับสนุน ให้ลงทุนในพื้นที่ ²
4.	หุ่นยนต์เพื่ออุตสาหกรรม	- มีความต้องการของภาคเอกชน ได้แก่ผู้ประกอบการนิคมอุตสาหกรรมจำนวนมากที่ยื่นขอและได้รับอนุมัติเป็นพื้นที่ส่งเสริม ได้แก่ นิคมเหมราชระยอง 36 อีสเทิร์นซีบอร์ด (ระยอง) และนิคมเหมราชอีสเทิร์นซีบอร์ด - ประเภทอุตสาหกรรมมีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงในโซ่อุปทานกับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ	อ.บ้านฉาง อ.ปลวกแดง และอ.นิคมพัฒนา	ใกล้กับนิคมอุตสาหกรรมที่ได้รับการอนุมัติจาก BOI ให้เป็นเขตส่งเสริมเพื่อกิจการอุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่ออุตสาหกรรม ได้แก่ นิคมอีสเทิร์นซีบอร์ด (ระยอง) และนิคมเหมราชอีสเทิร์นซีบอร์ด และมีฐานอุตสาหกรรมเดิมในพื้นที่จำนวนมาก รวมทั้งมีตำแหน่งใกล้กับพื้นที่ที่เสนอให้เป็นที่ตั้งของกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (อ.ปลวกแดง) ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่อยู่ในโซ่อุปทานใกล้เคียงกัน	- การผลิตเครื่องจักร และอุปกรณ์อัตโนมัติ - การประกอบหุ่นยนต์ หรือ อุปกรณ์อัตโนมัติ หรือ ชิ้นส่วน - อุตสาหกรรมและการบริการในห่วงโซ่การผลิตเดียวกับอุตสาหกรรมข้างต้น
5.	อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์	มีความต้องการของผู้ประกอบการนิคมอุตสาหกรรมที่ยื่นขอและได้รับการอนุมัติให้เป็นเขตส่งเสริมเพื่อกิจการเป้าหมายสำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์ อากาศยานและการบิน ได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมเหมราช 36 และ นิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ ตามลำดับ	อ.เมือง อ.บ้านฉาง และ อ.บ้านค่าย	ใกล้กับท่าอากาศยาน และท่าเรือที่สำคัญ ทำให้พื้นที่บริเวณนี้เหมาะสมสำหรับเป็นศูนย์กลางทางด้านโลจิสติกส์ และการซ่อมบำรุงอากาศยาน และเรือ	- กิจการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน เช่น ชุดฐานล้อ ล้อ และชุดเบรก - กิจการซ่อมบำรุงอากาศยานและชิ้นส่วน เช่น งานซ่อมลำตัว งานซ่อมชิ้นส่วน - กิจการซ่อมเครื่องยนต์อากาศยาน และเรือ

ตารางที่ 4 (ค) จังหวัดระยอง (ต่อ)

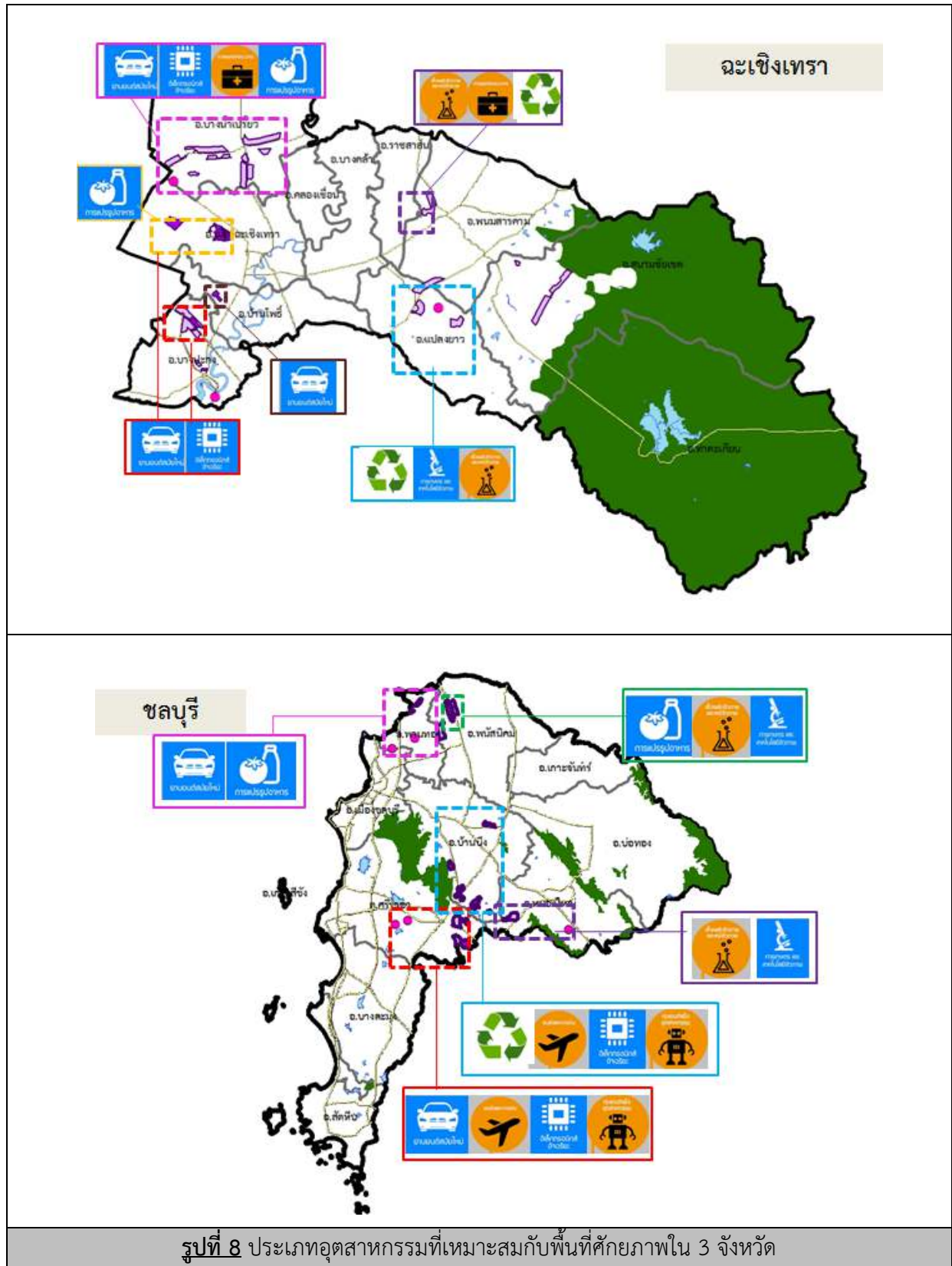
ลำดับ	อุตสาหกรรมเป้าหมาย ¹	เหตุผลที่สมควรลงทุนในจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพ ที่ควรลงทุน	เหตุผลที่ควรลงทุน ในพื้นที่ศักยภาพ	ประเภทกิจการที่สนับสนุน ให้ลงทุนในพื้นที่ ²
6.	อุตสาหกรรมรีไซเคิล กากอุตสาหกรรม	เพื่อรองรับกากอุตสาหกรรมที่จะเพิ่มขึ้น ทั้งในด้านปริมาณและชนิดของเสีย ที่เกิด จากโรงงานอุตสาหกรรมที่จะเข้ามาดำเนินการ ในพื้นที่	อ.นิคมพัฒนา	เป็นพื้นที่ตำแหน่งศูนย์กลางของพื้นที่ ศักยภาพแห่งอื่นๆในจังหวัด อีกทั้ง ยังเป็น อำเภอที่ผู้ประกอบการคัดแยกของเสีย จำนวนมากที่สุด โดยของเสียจากการคัดแยก จะถูกส่งให้แก่โรงงานรีไซเคิลเพื่อนำไปใช้ ประโยชน์ต่อไป	- กิจการบดย่อยชิ้นส่วน อิเล็กทรอนิกส์ - กิจการบดย่อยพลาสติก และนำมาใช้ประโยชน์ใหม่ - กิจการนำสารเคมีประเภท กรด ต่างหรืออื่น ๆ มาผลิต เป็นสารเคมีชนิดใหม่ - กิจการกลั่นตัวทำละลาย ใช้แล้ว เพื่อกลับมาใช้ ประโยชน์ใหม่ - กิจการฟื้นฟูสภาพตัวดูดซับ หรือถ่านกัมมันต์ที่ใช้จนแล้ว

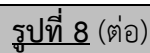
ตารางที่ 4 (ค) จังหวัดระยอง (ต่อ)

ลำดับ	อุตสาหกรรมเป้าหมาย ¹	เหตุผลที่สมควรลงทุนในจังหวัด	พื้นที่ศักยภาพ ที่ควรลงทุน	เหตุผลที่ควรลงทุน ในพื้นที่ศักยภาพ	ประเภทกิจการที่สนับสนุน ให้ลงทุนในพื้นที่ ²
7.	อุตสาหกรรมกำจัดกาก อุตสาหกรรมโดยวิธีเผา ทำลาย	ในจังหวัดยังไม่มีโรงงานที่รองรับกาก อุตสาหกรรมที่ต้องได้รับการกำจัดโดยวิธีเผา ทำลาย ซึ่งเป็นวิธีการจัดการของเสียในขั้นตอน สุดท้ายก่อนที่จะเป็นการกำจัดโดยวิธีการฝัง กลบของเสียที่ควรหลีกเลี่ยงให้เหลือน้อย ที่สุด ดังนั้น หากในอนาคตมีโรงงาน อุตสาหกรรมเข้ามาดำเนินการเพิ่มขึ้น จะทำ ให้ของเสียที่ต้องกำจัดมากขึ้น จึงมีความ จำเป็นที่ควรส่งเสริมให้เกิดอุตสาหกรรม ประเภทนี้ในพื้นที่	การมีศูนย์กำจัดของเสีย โดยวิธีเผาทำลายเพียง แห่งเดียวแต่รองรับของเสีย จากทั้ง 3 จังหวัดจะมี ความเหมาะสมในทาง เศรษฐศาสตร์มากกว่า การมีหลายแห่ง จึงไม่ได้ เสนอพื้นที่ที่เหมาะสม สำหรับกิจการนี้ไว้ในพื้นที่ ใดพื้นที่หนึ่ง	กิจการกำจัดของเสียที่เป็นอันตรายโดยการเผาไหม้ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีกิจการประเภทนี้ในจังหวัด และเพื่อให้ใกล้เคียง พื้นที่ตั้งของกิจการรีไซเคิลของเสียซึ่งจะก่อกำเนิดของเสียที่ยากต่อการทำลาย และของเสียที่เกิดจากอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ	

หมายเหตุ : ¹ อุตสาหกรรมเป้าหมาย หมายถึง อุตสาหกรรม 10 ประเภทตามนโยบาย S-Curve และเป็นอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ ตามพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561

² อุตสาหกรรมหรือกิจการที่สนับสนุนให้ลงทุนในพื้นที่ หมายถึง อุตสาหกรรมหรือกิจการที่อยู่ในห่วงโซ่การผลิตเดียวกันกับอุตสาหกรรมเป้าหมาย

4. การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมในพื้นที่ศึกษา

4.1 ปัจจัยที่นำมาพิจารณาจัดทำยุทธศาสตร์

การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพทั้ง 58 พื้นที่สำหรับกลุ่มที่ 1 และ 16 พื้นที่สำหรับกลุ่มที่ 2 ให้สามารถรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย และอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ รวมถึงกิจการที่เกี่ยวข้อง (ในที่นี้ หมายถึง อุตสาหกรรมหรือกิจการบริการที่อยู่ในห่วงโซ่การผลิตของอุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ) ได้อย่างยั่งยืน โดยนำเอาบริบทในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับพื้นที่มาประกอบการพิจารณา ดังนี้

- (1) เป้าประสงค์รวมและแผนพัฒนาพื้นที่ของรัฐบาล

- (2) สภาพของพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งพื้นที่เหล่านี้

หลายแห่งยังไม่ได้ถูกกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นอุตสาหกรรม และยังขาดความพร้อมในเชิงโครงสร้างพื้นฐานที่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมายสำหรับพื้นที่นั้น ๆ นอกจากนี้ ยังขาดสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินการ และระบบการบริหารจัดการที่เอื้อต่อการลงทุน สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ประกอบการและประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่หรือบริเวณโดยรอบ

(3) ประเด็นข้อห่วงกังวลและข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากการระดมความเห็นเกี่ยวกับศักยภาพของพื้นที่ ในการรองรับอุตสาหกรรมทั้งจากภาคประชาชนและหน่วยราชการในพื้นที่ และจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรม คือ ความสามารถในการให้บริการน้ำใช้ในพื้นที่ที่ไม่เพียงพอสำหรับทุกภาคส่วน และขีดความสามารถของ ระบบบริหารจัดการกากอุตสาหกรรมเนื่องจากปัจจุบันยังมีปัญหานี้ รูปแบบการบริหารจัดการที่ควรจะเป็น การมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาลเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและประชาชนในพื้นที่

(4) ศักยภาพและทิศทางการพัฒนาของ 3 จังหวัดที่แม้ว่าจะมีจุดแข็งที่สำคัญหลายประการ เช่น เป็นศูนย์รวมที่ตั้งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของประเทศ และเป็นอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญของประเทศ มีท่าเรือ ขนาดใหญ่ที่สำคัญรวมถึงโอกาสจากนโยบายของภาครัฐในการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการ พัฒนาอุตสาหกรรม แต่ก็ยังมีจุดอ่อนที่สำคัญหลายประการ เช่น แหล่งน้ำสำหรับการพัฒนามีขีดจำกัดในการ รองรับการผลิตขยายตัวในอนาคต ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการที่เหมาะสม โครงข่ายคมนาคมขนส่งยัง ไม่สามารถรองรับความต้องการได้มากเพียงพอ เป็นต้น

(5) ปัจจัยสำคัญที่คาดว่าจะส่งผลต่อความสำเร็จ (Key Success) ของเขตเศรษฐกิจพิเศษในต่างประเทศ ที่เป็นกรณีศึกษา เช่น เขตเศรษฐกิจพิเศษอีสกันดาร์ มาเลเซีย และเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน เกาหลีใต้

4.2 เป้าประสงค์ยุทธศาสตร์

เพื่อให้พื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรมทั้ง 58 พื้นที่ในกลุ่มที่ 1 และ 16 แห่งในกลุ่มที่ 2 ที่ได้รับการ คัดเลือกมีความเหมาะสมทั้งทางกายภาพ สิ่งแวดล้อม และทางเศรษฐศาสตร์ (ซึ่งพื้นที่เหล่านี้อาจไม่ได้ รับการยกฐานะเป็นเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ และประเภทอุตสาหกรรมที่จะเข้ามาจัดตั้งในพื้นที่อาจไม่ได้ เป็นอุตสาหกรรมเป้าหมาย และอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ) ได้รับการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และ สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล เพื่อให้ทุกภาคส่วนเติบโตร่วมกันและเกื้อหนุนซึ่งกันและกันได้ทั้งปัจจุบันและอนาคต อันเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน

4.3 ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรม ที่นำเสนอประกอบด้วย 6 ประเด็นดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การจัดทำผังเมืองที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ในการรองรับอุตสาหกรรมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมาย

ด้วยพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรมในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก 3 จังหวัด จำนวน 58 พื้นที่ในกลุ่มที่ 1 นั้น มีจำนวน 26 แห่งที่ไม่ถูกจัดอยู่ในบริเวณพื้นที่ที่ถูกกำหนดให้ใช้ประโยชน์เพื่อการอุตสาหกรรมตามกฎหมายผังเมืองของแต่ละจังหวัด การกำหนดให้พื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรมทั้งหมดเป็นพื้นที่ที่ใช้ประโยชน์เพื่อการอุตสาหกรรม จึงมีความสำคัญเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เนื่องจาก ตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ.2561 กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ร่วมกับกรมโยธาธิการและผังเมืองและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจัดทำรายละเอียดของแผนผังการใช้ประโยชน์ในที่ดินและแผนผังการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคให้สอดคล้องกับแผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก แผนการใช้ประโยชน์ที่ดินในภาพรวม แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค แผนการดำเนินงาน และแผนการให้บริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรที่สะดวกและรวดเร็ว โดยมีกำหนดแล้วเสร็จภายใน 1 ปี นับแต่วันที่คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกให้ความเห็นชอบแผนดังกล่าวแล้ว

ดังนั้น เพื่อให้พื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรมแต่ละแห่งถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางด้านอุตสาหกรรมในแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดินที่จะมีการจัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกประกอบกับพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมายส่วนใหญ่ จะเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมใหม่ที่อยู่ในบริเวณตอนกลางของกลุ่มจังหวัด และพื้นที่ชายขอบที่ติดกับจังหวัดในภาคตะวันออกที่เชื่อมต่อไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ จึงยังขาดความพร้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เช่น แหล่งน้ำ เส้นทางคมนาคมขนส่ง ระบบสาธารณูปโภคอื่น ๆ จึงควรที่จะมีการจัดทำผังเฉพาะพื้นที่ และแผนผังการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค เพื่อรองรับต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการที่เป็นเป้าหมายของแต่ละพื้นที่ศักยภาพซึ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วยการสร้างทุกอย่างให้มีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากที่สุด มีความเชื่อมโยงกับโครงสร้างพื้นฐานโครงข่ายคมนาคมขนส่ง และอุตสาหกรรมที่มีอยู่เดิมในพื้นที่ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่อยู่ในห่วงโซ่การผลิตเดียวกันกับอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อดึงดูดนักลงทุนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชนในพื้นที่ รวมถึงไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชนในภายหลัง

จึงได้กำหนดเป้าหมายและกลยุทธ์การดำเนินงาน ดังนี้

เป้าหมาย

- 1) แผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและแผนการใช้ประโยชน์ในที่ดินในภาพรวมที่จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มีการกำหนดให้พื้นที่ที่

มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรมทั้ง 58 พื้นที่เป็นพื้นที่ใช้ประโยชน์เพื่อการอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่โดยรอบเป็นพื้นที่ใช้ประโยชน์ในกิจการบริการอื่นๆ ที่อยู่ในห่วงโซ่การผลิตเดียวกันกับประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายของแต่ละพื้นที่

- 2) พื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรมแต่ละแห่ง มีแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดินเฉพาะที่มีการกำหนดเขตพื้นที่อุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชุมชน และแนวป้องกันโดยรอบ (Protection Strip) แนวพื้นที่กันชน (Buffer) ระหว่างพื้นที่อุตสาหกรรม พื้นที่ชุมชน และพื้นที่อื่น ๆ เพื่อรองรับต่อการลงทุนใหม่ การขยายการลงทุนของผู้ประกอบการเดิมในพื้นที่ และการขยายตัวของชุมชนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
- 3) พื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรมแต่ละแห่ง มีแผนผังการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคที่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะส่งเสริมให้จัดตั้งในพื้นที่ศักยภาพแต่ละแห่ง โดยที่ไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและการใช้ประโยชน์ของประชาชนที่มีอยู่ในพื้นที่โดยรอบ

ตัวชี้วัด

- (1) พื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรมทั้ง 58 พื้นที่ ถูกกำหนดให้เป็นบริเวณที่มีการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรม ในแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินในภาพรวมที่จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
- (2) พื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรมทั้ง 58 พื้นที่ มีแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดินเฉพาะของแต่ละพื้นที่
- (3) พื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรมทั้ง 58 พื้นที่ มีแผนผังการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค

กลยุทธ์

- (1) นำเสนอผลการศึกษาพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรมทั้ง 58 พื้นที่ต่อสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อกำหนดพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรมเป็นบริเวณที่กำหนดให้ใช้ประโยชน์เพื่อการอุตสาหกรรม โดยมีอาณาเขตครอบคลุมทั้งพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรม และพื้นที่โดยรอบในระยะรัศมี 5 กิโลเมตร
- (2) จัดทำแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดินเฉพาะสำหรับแต่ละพื้นที่ที่มีศักยภาพโดยระบุประเภทอุตสาหกรรมที่สนับสนุนให้จัดตั้งในพื้นที่นั้นๆ พร้อมทั้งกำหนดขอบเขตบริเวณพื้นที่กันไว้สำหรับรองรับอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ชุมชน รวมถึงแนวป้องกันโดยรอบ (Protection Strip) และแนวพื้นที่กันชน (Buffer) ระหว่างพื้นที่อุตสาหกรรม พื้นที่ชุมชน และพื้นที่อื่นๆ เพื่อรองรับต่อ

การลงทุนใหม่ การขยายการลงทุนของผู้ประกอบการเดิม และการขยายตัวของชุมชนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

- (3) ออกแบบวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคสำหรับพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรมแต่ละแห่ง ทั้งในส่วนของการพัฒนาถนน ระบบโทรคมนาคม และระบบสาธารณูปโภคต่างๆ ทั้งไฟฟ้า ประปา ศูนย์กลางด้าน Logistics Business center การบริการด้านการเงิน สถานที่พักอาศัย โรงเรียน โรงพยาบาล ห้างสรรพสินค้า และสถานที่สนทนากการตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในการใช้ชีวิต เพื่อให้มีบริการเบ็ดเสร็จทั้งด้านธุรกิจและการอยู่อาศัยภายในพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การเสริมสร้างศักยภาพให้กับผู้ประกอบการทุกระดับในห่วงโซ่การผลิตของอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

แม้ว่าอุตสาหกรรมเป้าหมายจะเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆ แต่หลายอุตสาหกรรมเป็นการนำผลผลิตทางด้านเกษตรกรรม ประมง และปศุสัตว์ ดังเช่น อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ และอุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร เป็นต้น ขณะที่อุตสาหกรรมเป้าหมายบางประเภทสามารถนำผลผลิตจากอุตสาหกรรมที่มีอยู่เดิมมาต่อยอด โดยกิจการที่เป็นต้นน้ำของห่วงโซ่การผลิตของอุตสาหกรรมเหล่านี้ มักเป็นกิจการที่มีขนาดเล็กจนถึงขนาดกลาง จึงจำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างศักยภาพในด้านต่าง ๆ ให้แก่กิจการเหล่านี้ เพื่อให้ผลผลิตที่ได้มีมาตรฐานสากลสามารถเป็นวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายได้อย่างเหมาะสมจึงได้กำหนดเป้าหมายและกลยุทธ์การดำเนินงาน ดังนี้

เป้าหมาย

- (1) ผลผลิตทางการเกษตร ประมงและปศุสัตว์ซึ่งเป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมเป้าหมายหรืออุตสาหกรรมในห่วงโซ่การผลิตเดียวกัน ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานเพื่อเพิ่มโอกาสในการพัฒนาเป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- (2) อุตสาหกรรมหรือกิจการบริการที่เป็นต้นน้ำ กลางน้ำ หรือปลายน้ำในห่วงโซ่การผลิตเดียวกันกับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้รับการพัฒนาศักยภาพความสามารถในการผลิต เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีรูปแบบที่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมายและเป็นการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (3) พื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรมเป็นแหล่งอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างสมดุลและยั่งยืน

ตัวชี้วัด

- (1) สินค้าและผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ได้รับการพัฒนาคุณภาพให้เป็นมาตรฐานสากล เพื่อเป็นวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายโดยเฉพาะอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร อุตสาหกรรม เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร เป็นต้น
- (2) ผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมที่เป็นต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำในห่วงโซ่การผลิตของอุตสาหกรรม เป้าหมาย เช่น อุตสาหกรรมโลหะแปรรูป อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานพาหนะ อุตสาหกรรม พลาสติก ฯลฯ ได้รับการพัฒนาคุณภาพและรูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงกันได้อย่างเหมาะสม
- (3) อุตสาหกรรมที่เป็นต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำในห่วงโซ่การผลิตของอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร ลดการเกิดของเสีย พร้อมกับยกระดับ กระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) พื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรมทุกแห่งเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco-Industrial town)

กลยุทธ์

- (1) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการผลิตสินค้า/ผลิตภัณฑ์เกษตร ประมง และปศุสัตว์ที่เป็น วัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายให้มีความปลอดภัย มีคุณภาพได้มาตรฐาน
- (2) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นเพื่อให้การผลิตภาคเกษตร ประมง และปศุสัตว์ มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- (3) พัฒนาขีดความสามารถในการผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่อยู่ในห่วงโซ่การผลิตของอุตสาหกรรมเป้าหมาย ด้วยการสนับสนุนองค์ความรู้และ เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ทำให้การผลิตมีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดการสูญเสียทรัพยากรผลิต และ ลดการเกิดของเสีย
- (4) ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมให้มีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการทุกระดับมีความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility - CSR) ที่ถูกต้อง นำไปสู่การเป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : ยกระดับมาตรฐานการจัดการกากอุตสาหกรรมของโรงงานผู้รับบำบัด กำจัดและเพิ่มขีดความสามารถในการรองรับกากอุตสาหกรรม

การขยายตัวของอุตสาหกรรมในแต่ละจังหวัดจะทำให้กากอุตสาหกรรมที่ต้องได้รับการบำบัด กำจัดเพิ่มขึ้นทั้งชนิดและปริมาณ แต่จากข้อมูลจำนวนโรงงานผู้รับบำบัด กำจัดกากอุตสาหกรรมที่ประกอบกิจการในปัจจุบันของแต่ละจังหวัดนั้นยังมีจำนวนน้อยและมีข้อจำกัดสำหรับของเสียบางประเภท โดยเฉพาะกิจการรีไซเคิลกากอุตสาหกรรม อีกทั้ง โรงงานส่วนใหญ่ยังไม่ได้การรับรองมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ดี หรือมาตรฐานการจัดการกากอุตสาหกรรมของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ทำให้ประชาชนในพื้นที่เกิดความไม่มั่นใจและหวาดระแวง ประกอบกับในพื้นที่ยังมีปัญหาการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่อุตสาหกรรมบำบัด กำจัดกากอุตสาหกรรมต้องได้รับการสนับสนุนในด้านองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการรองรับกากอุตสาหกรรม ควบคู่กับการส่งเสริมให้ใช้วิธีบำบัด กำจัดกากอุตสาหกรรมที่ได้มาตรฐาน ตามหลักเกณฑ์ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด จึงได้กำหนดเป้าหมายและกลยุทธ์การดำเนินงาน ดังนี้

เป้าหมาย

- (1) อุตสาหกรรมบำบัด กำจัดกากอุตสาหกรรม ได้รับการยกให้เป็นประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ภาครัฐจะสนับสนุนและส่งเสริมให้จัดตั้งโรงงานในพื้นที่ โดยเฉพาะกิจการรีไซเคิลเพื่อให้โรงงานในกลุ่มนี้ได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ
- (2) โรงงานอุตสาหกรรมบำบัด กำจัดกากอุตสาหกรรมทุกแห่ง ได้รับการยกระดับให้มีมาตรฐานการจัดการกากอุตสาหกรรมของกรมโรงงานอุตสาหกรรม
- (3) แต่ละจังหวัดมีขีดความสามารถในการรองรับกากอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นทั้งชนิดและปริมาณ โดยเฉพาะกิจการรีไซเคิลที่สามารถรองรับกากอุตสาหกรรมที่เกิดจากอุตสาหกรรมที่เป็นเป้าหมายของแต่ละพื้นที่

ตัวชี้วัด

- (1) อุตสาหกรรมบำบัด กำจัดกากอุตสาหกรรม เป็น 1 ในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายของรัฐบาลที่จะส่งเสริมให้จัดตั้งในพื้นที่
- (2) โรงงานบำบัด กำจัดกากอุตสาหกรรมทุกแห่งในพื้นที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการจัดการกากอุตสาหกรรมในระดับเหรียญทอง ของกรมโรงงานอุตสาหกรรม
- (3) กิจการรีไซเคิลกากอุตสาหกรรม มีขีดความสามารถในการรองรับกากอุตสาหกรรมมากขึ้นทั้งชนิดและปริมาณ

กลยุทธ์

- (1) นำเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้อุตสาหกรรมบำบัด กำจัดกากอุตสาหกรรมเป็น 1 ใน อุตสาหกรรมเป้าหมายของรัฐบาลในการส่งเสริมให้จัดตั้งในพื้นที่ และให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เทียบเท่ากับกลุ่มอุตสาหกรรม S-Curve
- (2) ยกระดับผู้ประกอบการบำบัด กำจัดกากอุตสาหกรรมทุกประเภทกิจการและทุกแห่ง ให้ใช้วิธีการ ปฏิบัติที่ได้มาตรฐานการจัดการกากอุตสาหกรรมของกรมโรงงานอุตสาหกรรม และกำหนด เงื่อนไขให้เฉพาะโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการจัดการกากอุตสาหกรรมระดับ เหนือของที่จะได้รับสิทธิประโยชน์เทียบเท่ากับกลุ่มอุตสาหกรรม S-Curve
- (3) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงหรือนวัตกรรมใหม่ในการจัดการกากอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ เพื่อให้มีกากอุตสาหกรรมที่ต้องกำจัดโดยวิธีฝังกลบน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : ปรับปรุงสภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบ และด้านการเงินที่เอื้อต่อการลงทุน ลดความเสี่ยง ในการประกอบธุรกิจและรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจในอนาคต

ปัจจัยหลักที่มีผลต่อความสำเร็จ (Key Success) ของการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษในต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษอิสกันดาร์ มาเลเซีย และเขตเศรษฐกิจพิเศษอินซอน เกาหลีใต้ ที่เหมือนกันทั้ง 2 ประเทศนี้ คือ การสร้างสภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบและด้านการเงินที่เอื้อต่อการลงทุน ลดความเสี่ยง ในการประกอบธุรกิจ และรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจในอนาคต ซึ่งในกรณีของอุตสาหกรรมเป้าหมาย ที่ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมที่ได้รับการจัดตั้งเป็นเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษจะได้รับสิทธิประโยชน์ ที่เป็นการเอื้อต่อการลงทุนหลายประการ เช่น การให้มีบริการในลักษณะ One stop service การมี กฎระเบียบที่ลดขั้นตอนในการประกอบธุรกิจให้มีความสะดวกรวดเร็ว มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ ที่ ทันสมัยและได้มาตรฐานสากล รวมถึงการมีมาตรการจูงใจด้านภาษี เป็นต้น แต่สำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่การผลิตซึ่งส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมที่ควรได้รับ การสนับสนุนให้มีความเข้มแข็งและได้รับการพัฒนาศักยภาพเพื่อให้สามารถเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนนั้น จะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ เช่นเดียวกับอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จัดตั้งในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษแต่อย่างใด

ดังนั้น จึงได้กำหนดเป้าหมายและกลยุทธ์การดำเนินงานเพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ที่เป็นต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมถึงอุตสาหกรรมบริการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมายที่เข้ามาจัดตั้ง ในพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรม ดังนี้

เป้าหมาย

- (1) อุตสาหกรรมที่เป็นต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมถึงอุตสาหกรรมบริการที่เกี่ยวข้องซึ่งจัดตั้งในพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรมได้รับสิทธิประโยชน์ที่เอื้อต่อการลงทุน เพื่อให้มีความเข้มแข็งในฐานการผลิตของประเทศ

ตัวชี้วัด

- (1) อุตสาหกรรมที่เป็นต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมถึงอุตสาหกรรมบริการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมายได้รับสิทธิประโยชน์ที่เอื้อต่อการลงทุน อย่างน้อยจะต้องได้รับบริการในลักษณะ One stop service และมีกฎระเบียบที่ยืดหยุ่นสำหรับการประกอบธุรกิจให้มีความสะดวกรวดเร็ว
- (2) อุตสาหกรรมที่เป็นต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมถึงอุตสาหกรรมบริการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ประกอบกิจการอยู่แล้วในปัจจุบัน ได้รับการยกเว้นข้อกำหนดทางด้านผังเมืองในกรณีที่ต้องการขยายกิจการ

กลยุทธ์

- (1) ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดตั้งศูนย์บริการในลักษณะ One stop service และกระบวนการพิจารณาอนุมัติ อนุญาตในพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรม
- (2) นำเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาจัดให้มีมาตรการทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน เพื่อส่งเสริมให้อุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมถึงกิจการบริการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมายเข้ามาจัดตั้งในพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรม เช่น การให้สิทธิลดหย่อนทางภาษีสำหรับกิจการเหล่านี้ การมีกฎระเบียบเฉพาะสำหรับการบริหารจัดการในพื้นที่เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่เอื้อต่อการค้าการลงทุน การนำระบบเทคโนโลยีและการสื่อสารมาใช้ในการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเต็มรูปแบบ และการใช้กฎหมายแรงงานที่มีความยืดหยุ่นสูง
- (3) นำเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาให้การยกเว้นข้อกำหนดทางผังเมืองสำหรับอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำที่อยู่นอกพื้นที่อุตสาหกรรม เพื่อให้สามารถขยายพื้นที่ดำเนินกิจการออกจากพื้นที่เดิมได้ในกรณีที่มีการขยายกิจการ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : เตรียมความพร้อมภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับการลงทุนของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่มีศักยภาพ

จากประสบการณ์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมในภาคตะวันออกของประเทศ โดยเฉพาะจังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง ที่แม้ว่าจะประสบความสำเร็จเชิงเศรษฐกิจ แต่ได้สร้างความขัดแย้งระหว่างภาครัฐ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เกิดกระแสต่อต้านและคัดค้านการพัฒนาพื้นที่ทั้งพื้นที่เดิมและพื้นที่ใหม่ส่งผลให้เกิดความไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกัน สำหรับพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรมทั้ง 58 พื้นที่ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ใหม่ โดยหลายพื้นที่ไม่ได้อยู่ในบริเวณที่ถูกกำหนดใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่ออุตสาหกรรม ประชาชนในพื้นที่จึงมีความวิตกกังวลต่อการที่จะมีโรงงานอุตสาหกรรมเข้ามาดำเนินการในพื้นที่เหล่านี้ ในขณะที่ด้านผู้ประกอบการอุตสาหกรรมก็มีข้อห่วงกังวลเกี่ยวกับธรรมาภิบาลของบุคลากรในระดับบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากรในทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน เกี่ยวกับผลกระทบทั้งทางด้านบวกและด้านลบ อันเนื่องจากการมีโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่

จึงได้กำหนดเป้าหมายและกลยุทธ์ดังนี้

เป้าหมาย

- (1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ มีการบริหารจัดการที่เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล
- (2) ประชาชนในพื้นที่มีความมั่นใจในความโปร่งใสของภาครัฐ และเชื่อมั่นต่อภาคอุตสาหกรรมในการบริหารจัดการของเสียและมลพิษที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน

ตัวชี้วัด

- (1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใสและยืดหยุ่นในการบริหารงานและตัดสินใจ ทำให้สามารถพัฒนาและปฏิรูปการดำเนินงานได้ตลอดเวลา
- (2) ภาครัฐ ประชาชน และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอยู่ร่วมกันในเชิงเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน

กลยุทธ์

- (1) ยกระดับศักยภาพของบุคลากรในสถาบันการบริการของรัฐ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การศึกษา การสาธารณสุข การบริหารธรรมาภิบาลและสิ่งแวดล้อม ให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และธรรมาภิบาลอย่างเข้มแข็ง โดยให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ผลกระทบ และมีการควบคุมการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
- (2) กระจายอำนาจในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมให้กับหน่วยงานในพื้นที่มากขึ้น พร้อมทั้งจัดสรรงบประมาณและบุคลากรเพื่อสนับสนุนการดำเนินการดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพ

- (3) ประชาสัมพันธ์และสื่อสารข้อมูลแนวทางและแผนพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษที่กำลังจะดำเนินการในพื้นที่ต่าง ๆ ให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบ และเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความเห็นในช่องทางต่าง ๆ เพื่อสร้างความมั่นใจและการยอมรับจากประชาชน
- (4) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกัน กำกับดูแล และเตือนภัยจากการกระบวนการผลิต อุบัติเหตุ อุบัติภัย มลพิษ ของเสีย รวมทั้งการขนส่งสินค้าจากผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : เสริมความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคมให้กับท้องถิ่นและประชาชนในพื้นที่

จากข้อห่วงกังวลของประชาชนในพื้นที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพสังคม เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อมในชุมชน อันเนื่องมาจากการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม และความต้องการเข้ามาเรียนรู้ และร่วมพัฒนาท้องถิ่นของตนเองอย่างจริงจัง โดยประเด็นสำคัญที่ได้รับการหยิบยกมาให้ความเห็นในที่ประชุมสัมมนา เช่น ประชาชนในพื้นที่อาจสูญเสียที่ทำกินหรืออาชีพดั้งเดิม เนื่องจากการใช้พื้นที่ตั้งเป็นโรงงานอุตสาหกรรม ขณะที่ประชาชนเพียงบางส่วนเฉพาะกลุ่มแรงงานที่มีทักษะอาชีพขั้นสูงเท่านั้นที่เป็นที่ต้องการของภาคอุตสาหกรรม และที่ผ่านมาการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ กลับนำมาสู่การย้ายถิ่นเข้ามาของแรงงานข้ามชาติที่เข้ามาแบบไม่ถูกกฎหมายจำนวนมาก จัดเป็นประชากรแฝงที่แย่งอาชีพของคนในพื้นที่ และใช้บริการสวัสดิการขั้นพื้นฐานของภาครัฐด้านต่างๆ เช่น การรักษาพยาบาล การศึกษาในโรงเรียน เช่นเดียวกับคนไทย ทำให้ประชาชนคนไทยในพื้นที่เข้าถึงสิทธิที่ควรจะได้ยากขึ้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะนำไปสู่การเกิดปัญหาทางสังคมด้านอื่นๆ ตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาอาชญากรรม ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ยาเสพติด รวมไปถึงการแย่งใช้ทรัพยากรของประชาชนในพื้นที่เดิม

จึงได้กำหนดเป้าหมายและกลยุทธ์ดังนี้

เป้าหมาย

- (1) ประชาชนในพื้นที่ได้รับการคุ้มครองสิทธิและสวัสดิการต่าง ๆ อย่างเหมาะสมเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง
- (2) มีการรวมกลุ่มของประชาชน เช่น กลุ่มอาชีพ และกลุ่มที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคม และคุ้มครองดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ตัวชี้วัด

- (1) ประชาชนในพื้นที่ได้รับการคุ้มครองสิทธิและสวัสดิการไม่แตกต่างจากก่อนที่จะมีการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่
- (2) กลุ่มอาชีพ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ กลุ่มเกษตรทางเลือก ฯลฯ ในพื้นที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอและเหมาะสม สามารถดำเนินกิจการภายในเพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในชุมชน

กลยุทธ์

- (1) จัดให้มีระบบการขึ้นทะเบียนประชาชนในพื้นที่ในกลุ่มที่ควรได้รับการคุ้มครองสิทธิและสวัสดิการเป็นพิเศษ เช่น กลุ่มผู้พิการ กลุ่มผู้สูงอายุ และกลุ่มเยาวชน
- (2) จัดให้มีการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างชาติดอย่างครบถ้วน เพื่อให้สามารถกำหนดแนวทางการจัดสวัสดิการด้านต่างๆ อย่างทั่วถึง และครอบคลุม โดยไม่เบียดเบียนสิทธิของคนไทยในพื้นที่
- (3) ส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ใช้ศักยภาพทุนทางสังคมและเศรษฐกิจเดิมที่มีอยู่ ด้วยการจัดตั้งกลุ่มต่าง ๆ เช่น กลุ่มอาชีพ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ กลุ่มเกษตรทางเลือก (เกษตรอินทรีย์) กลุ่มท่องเที่ยวเชิงเกษตร กลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และภาครัฐให้การสนับสนุนทั้งในด้านการเงิน และวิชาการเพื่อให้การพัฒนาต่อยอดกิจกรรมหรือผลิตภัณฑ์ของกลุ่มดังกล่าว คู่ขนานไปกับการพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง

ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมในภาพรวมของพื้นที่ศึกษาทั้ง 6 ยุทธศาสตร์สรุปได้แผนผังในหน้าที่ 54

กรอบแนวคิดการพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรมในพื้นที่ศึกษา 3 จังหวัด

เป้าประสงค์รวม

เพื่อให้พื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรมทั้ง 58 แห่งที่ได้รับการคัดเลือกว่ามีความเหมาะสมทั้งทางกายภาพ สิ่งแวดล้อม และทางเศรษฐศาสตร์ ได้รับการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล เพื่อให้ทุกภาคส่วนเติบโตร่วมกันและเกื้อหนุนซึ่งกันและกันได้ทั้งปัจจุบันและอนาคต

พื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรม และประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ควรส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่

ประเภทอุตสาหกรรมเป้าหมาย	จังหวัดฉะเชิงเทรากลุ่ม 1 : 26 พื้นที่ กลุ่ม 2 : 3 พื้นที่							จังหวัดชลบุรีกลุ่ม 1 : 22 พื้นที่ กลุ่ม 2 : 5 พื้นที่					จังหวัดระยองกลุ่ม 1 : 10 พื้นที่ กลุ่ม 2 : 8 พื้นที่				
	สนามบินชัยยัต*	พนมสารคาม	แปลงยาว	บางปะกง	บ้านโพธิ์	เมืองฉะเชิงเทรา	บางน้ำเปรี้ยว	ศรีราชา	บ้านบึง	พานทอง	พนัสนิคม	หนองใหญ่	เมืองระยอง	บ้านฉาง	นิคมพัฒนา	ปลวกแดง	บ้านค่าย
• อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่				OX	O	O	X	OX		O				X	OX	OX	
• อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์								OX	OX				X	X			X
• อุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่ออุตสาหกรรม								OX	OX					X	OX	OX	
• อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ				OX		O	X	OX	OX			X		X	OX	OX	
• อุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ			X								X						
• อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป						O	X			O	X						
• อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ		X	X								X	X	X				X
• อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร		X					X										
• อุตสาหกรรมรีไซเคิล		X							OX						OX		
• อุตสาหกรรมเฝ้าทำลายของเสีย	การมีศูนย์กำจัดของเสียโดยวิธีเผาทำลายเพียงแห่งเดียวแต่รองรับของเสียจากทั้ง 3 จังหวัดจะมีความเหมาะสมในทางเศรษฐศาสตร์มากกว่าการมีหลายแห่ง จึงไม่ได้เสนอพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับกิจการนี้ไว้ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง																

O : พื้นที่ที่มีศักยภาพระดับความเหมาะสมมากที่สุด (80-100 คะแนน) X : พื้นที่ที่มีศักยภาพระดับความเหมาะสมมาก (70-80 คะแนน)

ประเด็นยุทธศาสตร์ 6 ด้าน/กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 1	ยุทธศาสตร์ที่ 2	ยุทธศาสตร์ที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 4	ยุทธศาสตร์ที่ 5	ยุทธศาสตร์ที่ 6
จัดทำผังเมืองที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ในการรองรับอุตสาหกรรมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมาย	เสริมสร้างศักยภาพให้กับผู้ประกอบการทุกระดับในห่วงโซ่การผลิตของอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพและมาตรฐาน	ยกระดับมาตรฐานการจัดการกากอุตสาหกรรมของโรงงานผู้รับบำบัด กำจัดและเพิ่มขีดความสามารถในการรองรับกากอุตสาหกรรม	ปรับปรุงสภาพแวดล้อมด้านกฎระเบียบ และด้านการเงินที่เอื้อต่อการลงทุน ลดความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจและรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจในอนาคต	เตรียมความพร้อมภาคประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับการลงทุนของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่มีศักยภาพ	เสริมความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคมให้กับท้องถิ่นและประชาชนในพื้นที่
(1) นำเสนอพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรมทั้ง 58 แห่ง ให้เป็นบริเวณที่กำหนดให้ใช้ประโยชน์เพื่อการอุตสาหกรรม	(1) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์เกษตรที่เป็นวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายให้มีความปลอดภัย มีคุณภาพได้มาตรฐาน	(1) นำเสนอให้อุตสาหกรรมบำบัด กำจัด กากอุตสาหกรรมเป็น 1 ในอุตสาหกรรมเป้าหมายของรัฐบาลในการส่งเสริมให้จัดตั้งในพื้นที่ และให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เทียบเท่ากับกลุ่มอุตสาหกรรม S-Curve	(1) ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดตั้งศูนย์บริการในลักษณะ One stop service และกระบวนการพิจารณาอนุมัติอนุญาตในพื้นที่ที่มีศักยภาพ	(1) ยกระดับศักยภาพของบุคลากรในสถาบันการบริการของรัฐ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพและธรรมาภิบาล	(1) จัดให้มีระบบการขึ้นทะเบียนประชาชนในพื้นที่ในกลุ่มที่ควรได้รับการคุ้มครองสิทธิและสวัสดิการเป็นพิเศษ เช่น กลุ่มผู้พิการ กลุ่มผู้สูงอายุ และกลุ่มเด็ก
(2) จัดทำแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดินเฉพาะ	(2) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้การผลิตภาคเกษตรมีประสิทธิภาพมากขึ้น	(2) ยกระดับผู้ประกอบการบำบัด กำจัด กากอุตสาหกรรมทุกประเภทกิจการและทุกแห่ง ให้ใช้วิธีการปฏิบัติที่ได้มาตรฐาน	(2) นำเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาจัดให้มีมาตรการทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน เพื่อส่งเสริมให้อุตสาหกรรม รวมถึงกิจการบริการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมายเข้ามาจัดตั้งในพื้นที่ที่มีศักยภาพ	(2) กระจายอำนาจในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมถึงการกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมให้กับหน่วยงานในพื้นที่มากขึ้น	(2) จัดให้มีการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างชาติดอย่างครบถ้วน เพื่อให้สามารถกำหนดแนวทางการจัดสวัสดิการด้านต่างๆ อย่างทั่วถึง ครอบคลุม โดยไม่เบียดเบียนสิทธิของคนไทยในพื้นที่
(3) ออกแบบวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคสำหรับพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับอุตสาหกรรม	(3) พัฒนาขีดความสามารถในการผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมเป้าหมาย	(3) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงหรือนวัตกรรมใหม่ในการจัดการกากอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ	(3) นำเสนอให้การยกเว้นบังคับใช้กฎหมายผังเมืองสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมายและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องสามารถขยายกิจการ ออกจากพื้นที่เดิมได้	(3) ประชาสัมพันธ์และสื่อสารข้อมูลแนวทางและแผนพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษที่กำลังจะดำเนินการให้ประชาชนในพื้นที่ได้ทราบ	(3) ส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ใช้ศักยภาพทุนทางสังคมและเศรษฐกิจเดิมที่มีอยู่ เพื่อให้มีการพัฒนาต่อยอดกิจกรรมหรือผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม
(4) กำหนดระเบียบกฎเกณฑ์กฎหมายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม	(4) ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมให้มีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR)			(4) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกัน กำกับดูแล และเตือนภัยจากการกระบวนการผลิต อุบัติเหตุ อุบัติภัย มลพิษ ของเสีย	

ปัจจัยขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จ

พื้นที่ผังเมืองกำหนดให้เป็นพื้นที่อุตสาหกรรม	โครงสร้างพื้นฐาน	มาตรการจูงใจในรูปแบบตัวเงินและไม่ตัวเงิน	เทคโนโลยีการผลิตและวิธีบริหารจัดการการผลิต	บุคลากรในสถาบันการบริการของรัฐที่มีประสิทธิภาพ	ระบบบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	การยอมรับจากประชาชนในพื้นที่
--	------------------	--	--	--	--	------------------------------

หมายเหตุ : * เป็นพื้นที่ที่ควรสงวนไว้เป็นแนวกันชนป่าอนุรักษ์ และศูนย์ศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อนซึ่งเป็นสถานที่มีความสำคัญทางจิตใจของประชาชนจึงไม่เสนอประเภทอุตสาหกรรมที่เหมาะสม

5.

การประชาสัมพันธ์โครงการ และการมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

การประชาสัมพันธ์โครงการ การดำเนินงานด้านการมีส่วนร่วม และการประชาสัมพันธ์ผลการศึกษาโครงการ ประกอบด้วยกิจกรรมดังนี้

5.1 การประชาสัมพันธ์โครงการและรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาชน อดสาหกรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กิจกรรมนี้ ได้ดำเนินการใน 2 กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มประชาชนและหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น และกลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ดังนี้

- กลุ่มประชาชนและหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ดำเนินการจัดสัมมนาในพื้นที่ศึกษา 3 จังหวัดๆ ละ 1 ครั้ง โดยมีจำนวนผู้เข้าร่วมสัมมนาทั้งสิ้น 255 คน
- กลุ่มผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ประกอบด้วย กลุ่มอุตสาหกรรมในพื้นที่เป้าหมาย และกลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมายตามนโยบาย First S-curve และ New S-curve ของรัฐบาล โดยกำหนดให้มีการจัดประชุมขึ้น จำนวน 2 ครั้ง โดยมีเป้าหมายผู้เข้าร่วมประชุมรวมทั้งสิ้น 102 คน

สำหรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมสัมมนาทุกภาคส่วน ได้นำมาประกอบการพิจารณาทั้งในส่วนการคัดเลือกพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม และการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรมดังที่ได้นำเสนอไว้แล้วข้างต้น

5.2 การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ผลการศึกษาโครงการ

การจัดสัมมนาเผยแพร่ผลการดำเนินงานโครงการฯ ในพื้นที่ศึกษา 3 จังหวัด ได้ดำเนินการในแต่ละจังหวัดๆ ละ 1 ครั้ง โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมรวมจำนวน 204 คน ประกอบด้วย ผู้แทนจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องจำนวน 46 คน ผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 94 คน ผู้แทนจากภาคประชาชนจำนวน 50 คน และผู้แทนจากภาคเอกชนและโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ศึกษาจำนวน 14 คน

สำหรับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เข้าร่วมสัมมนาแต่ละจังหวัด ได้นำมาประกอบการพิจารณาทบทวนทั้งในส่วนการคัดเลือกพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม และการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับอุตสาหกรรม ดังที่ได้นำเสนอไว้แล้วข้างต้น

5.3 การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์โครงการและเผยแพร่ผลการศึกษาโครงการ

สื่อประชาสัมพันธ์โครงการ และเอกสารเผยแพร่ผลการศึกษาโครงการที่ได้จัดทำขึ้นภายใต้โครงการนี้ ประกอบด้วย

- 1) แผ่นพับประชาสัมพันธ์โครงการ
- 2) เอกสารประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมโครงการ
- 3) โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์โครงการ
- 4) แผ่นป้ายแบนเนอร์ และป้ายไว้นิลประชาสัมพันธ์โครงการ
- 5) ข่าวประชาสัมพันธ์กิจกรรมโครงการ และฐานข้อมูลโครงการในระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ที่ตอบสนองต่อผู้ใช้งาน (Interactive Geographic Information System) ผ่านเว็บไซต์ (web site)
- 6) แผ่นพับเผยแพร่ผลการศึกษาพื้นที่ศักยภาพ และยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม

กรมโรงงานอุตสาหกรรม
DEPARTMENT OF INDUSTRIAL ENGINEERING

กองส่งเสริมเทคโนโลยีการผลิตและพื้นที่อุตสาหกรรม

กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

75/6 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ : 0 2202 3957

เว็บไซต์ : gisweb.diw.go.th

Environmental Consultant

บริษัทที่ปรึกษาโครงการ

บริษัท ซีเอ็มเอส เอ็นจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด

68/95-96 ถนนพระรามที่ 2 ซอย 8 แขวงจอมทอง เขตจอมทอง กรุงเทพฯ 10150

โทรศัพท์ : 0 2476 5058, 0 2476 5071, 0 2877 0394-7 โทรสาร : 0 2476 7079, 0 2468 5719

เว็บไซต์ : www.cms.co.th